

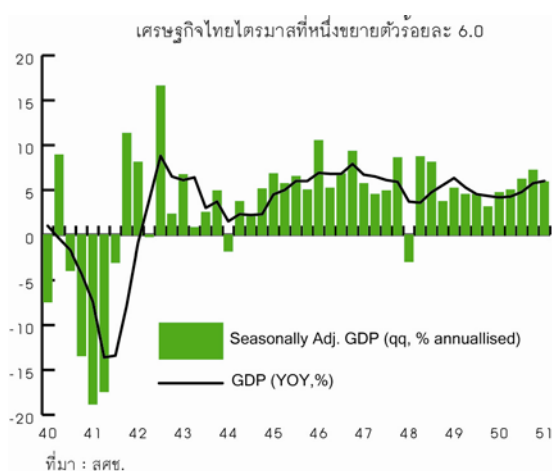
ECONOMIC OUTLOOK

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสแรก และแนวโน้มปี 2551

- เศรษฐกิจไทยในไตรมาสแรกปี 2551 ขยายตัวร้อยละ 6.0 สูงกว่าการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4.8 ในปี 2550 และการขยายตัวเริ่มมีความสมดุลมากขึ้นจากการฟื้นตัวของการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนที่มีความชัดเจนมากขึ้น ในขณะที่การส่งออกสุทธิสนับสนุนการขยายตัวได้น้อยลงอันเป็นผลจากการที่ปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นเร็วกว่าปริมาณการส่งออก ในไตรมาสแรกการเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้น แต่การเบิกจ่ายรัฐบาลต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปี 2550 ซึ่งเป็นช่วงที่เพิ่งประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณ 2550 จึงมีการเบิกจ่ายส่วนที่ค้างมาจากความล่าช้าของ พ.ร.บ. งบประมาณปี 2550
- ภาพรวมเศรษฐกิจยังมีเสถียรภาพแต่แรงกดดันเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นมาก ในไตรมาสแรกอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเท่ากับร้อยละ 5.0 สูงขึ้นมากจากร้อยละ 2.9 ในไตรมาสที่สี่ปี 2550 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 3,068 ล้านดอลลาร์ สรอ. ต่ำกว่าการเกินดุล 4,689 ล้านดอลลาร์ในไตรมาสแรกปี 2550 และอัตราการว่างงานเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 1.6
- อัตราดอกเบี้ย ณ ราคาตลาดในตลาดเงินทรงตัว แต่อัตราดอกเบี้ยแท้จริงลดลงเนื่องจากเงินเฟ้อที่สูงขึ้น สินเชื่อเร่งตัวมากขึ้น ในขณะที่เงินฝากยังอยู่ในช่วงชะลอตัว ทำให้สภาพคล่องเริ่มลดลง แต่โดยรวมสภาพคล่องยังอยู่ในระดับสูง ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. แต่ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริงอ่อนค่าลง ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยปรับตัวเพิ่มขึ้นแม้ว่าจะมีความผันผวนเป็นช่วง ๆ ตามการเคลื่อนย้ายเงินทุนของนักลงทุนต่างชาติ
- ฐานะการคลังขาดดุลงบประมาณและขาดดุลเงินสดต่อเนื่องจากไตรมาสที่แล้ว ซึ่งเป็นไปตามการดำเนินนโยบายการคลังแบบขาดดุลเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ณ สิ้นเดือนกุมภาพันธ์ 2551 เท่ากับร้อยละ 36.35 ลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 37.97 ณ สิ้นปี 2550
- ปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจในไตรมาสแรก ประกอบด้วย การปรับเพิ่มเงินเดือนและค่าจ้างขั้นต่ำ รายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้นจากการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าเกษตร เศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าสำคัญของไทยยังขยายตัวดีและสนับสนุนการส่งออกของไทย อัตราดอกเบี้ยต่ำลง และความเชื่อมั่นผู้บริโภคและภาคธุรกิจเริ่มดีขึ้นตั้งแต่ช่วงปลายปีที่แล้ว
- ในปี 2551 คาดว่าเศรษฐกิจไทยจะขยายตัวร้อยละ 4.5 - 5.5 เท่าที่คาดการณ์ไว้เดิมแม้ว่าราคาน้ำมันและอัตราเงินเฟ้อจะสูงขึ้น เนื่องจาก (i) เศรษฐกิจไตรมาสแรกขยายตัวสูง จากการใช้จ่ายและการลงทุนเอกชนฟื้นตัวเร็วกว่าที่คาดไว้เดิม ในขณะที่การส่งออกสินค้าและบริการยังขยายตัวได้ดีกว่าที่คาดไว้เช่นกัน (ii) มาตรการของรัฐบาลเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนให้ต่อเนื่องในระยะต่อไปรวมทั้งการบรรเทาผลกระทบจากราคาน้ำมันและภาวะเงินเฟ้อสูง ประกอบด้วย การดำเนินมาตรการด้านภาษีเพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายและการลงทุน การวางเป้าหมายการขยายสินเชื่อ SMEs และกลุ่มผู้มีรายได้น้อย การปรับเพิ่มเงินเดือนข้าราชการชั้นผู้น้อย และการปรับเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำ และ (iii) ปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจอื่น ๆ ได้แก่ การดำเนินนโยบายงบประมาณขาดดุลและการดำเนินนโยบายเร่งด่วนเพื่อสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ อัตราดอกเบี้ยต่ำ และอัตราการว่างงานต่ำ
- ประเด็นความเสี่ยงที่ต้องมีการบริหารจัดการ ประกอบด้วย (i) ภาวะเงินเฟ้อและผลกระทบโดยเฉพาะกลุ่มเร่งด่วน ซึ่งคาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั้งปีจะสูงร้อยละ 5.3 - 5.8 เนื่องจากราคาน้ำมัน ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ ราคาอาหาร และราคาวัตถุดิบ สูงขึ้น ในขณะที่เงินบาทเริ่มมีสัญญาณอ่อนลง (ii) ผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกต่อการส่งออก และ (iii) การเกินดุลบัญชีเดินสะพัดลดลง ซึ่งคาดว่าจะเกินดุลประมาณร้อยละ 2.0 ของ GDP และ (iv) ประสิทธิภาพการใช้พลังงานซึ่งจำเป็นต้องส่งเสริมให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

1. ภาพรวมเศรษฐกิจไตรมาสแรกและตลอดปี 2551

1.1 เศรษฐกิจไทยไตรมาสแรกปี 2551 ขยายตัวร้อยละ 6.0 สูงกว่าการขยายตัวร้อยละ 4.8 ของทั้งปี 2550 และการขยายตัวรายไตรมาส แสดงว่าเศรษฐกิจไทยกำลังฟื้นตัวดีขึ้นตามลำดับ จากการฟื้นตัวของอุปสงค์ในประเทศในขณะที่การส่งออกสินค้ายังขยายตัวได้ดี และจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นมากสนับสนุนรายรับภาคบริการ

		การส่งออกสินค้า					
		2550					2551
(%YOY)		ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
สินค้าเกษตร	มูลค่า	15.8	14.2	17.6	2.6	28.8	45.9
	ราคา	10.3	10.6	2.8	3.1	26.5	26.5
	ปริมาณ	5.0	3.2	14.4	-0.5	1.8	15.3
ประมง	มูลค่า	11.1	20.6	15.8	4.5	7.0	-2.5
	ราคา	5.1	6.0	7.0	2.7	4.9	11.0
	ปริมาณ	5.7	13.7	8.2	1.7	2.0	-12.2
สินค้าอุตสาหกรรม	มูลค่า	19.1	18.8	18.4	13.8	25.4	20.5
	ราคา	4.9	3.8	5.0	4.4	6.3	7.8
	ปริมาณ	13.6	14.4	12.7	9.0	18.0	11.8
รวม	มูลค่า	18.1	17.9	18.0	12.6	24.0	21.1
	ราคา	2.0	4.7	5.1	4.5	8.5	9.9
	ปริมาณ	11.8	12.7	12.2	7.8	14.3	10.2

ที่มา ธปท.

ประเด็นหลัก

□ เศรษฐกิจไทยไตรมาสแรกขยายตัวในอัตราร้อยละ 6.0

สูงกว่าการขยายตัวร้อยละ 5.7 ในไตรมาสสุดท้ายของปี 2550 และร้อยละ 4.8 ของทั้งปี จากการขยายตัวดีขึ้นของหลายสาขาการผลิตที่เป็นฐานกว้างขึ้น ประกอบด้วยสาขาอุตสาหกรรมซึ่งขยายตัวร้อยละ 9.7 สูงกว่าการขยายตัวร้อยละ 5.7 ในปี 2550 ตามภาวะการส่งออกที่ยังขยายตัวดีและการฟื้นตัวของการใช้จ่ายและการลงทุนในประเทศ ผลผลิตเกษตรปรับตัวดีขึ้น และสาขาโรงแรมและภัตตาคารขยายตัวเร็วขึ้นจากการที่การท่องเที่ยวปรับตัวสูงขึ้น รวมทั้งสาขาการเงินที่ขยายตัวได้สูงกว่าในปีที่ผ่านมาอย่างชัดเจนอันเนื่องจากการขยายสินเชื่อเพิ่มขึ้น และส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยทรงตัวอยู่ในระดับสูง รวมทั้งได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดตราสารหนี้เพิ่มขึ้น

□ การผลิตที่ขยายตัวได้สูงขึ้นนั้นเป็นผลมาจากการฟื้นตัวของค่าใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชน ในขณะที่ปริมาณการส่งออกก็ยังขยายตัวในเกณฑ์ดี ในไตรมาสแรกการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 2.6 และ 6.5 ตามลำดับ สูงกว่าการขยายตัวร้อยละ 1.5 และ 0.5 ในปี 2550 สำหรับปริมาณการส่งออกสินค้านั้นขยายตัวได้ในเกณฑ์ดีร้อยละ 6.9 ในขณะที่การรายรับภาคบริการดีขึ้นมากจากการที่จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 13.3 เทียบกับที่เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 4.6 ในปี 2550

□ ภาพรวมการขยายตัวของเศรษฐกิจในไตรมาสแรกปี 2551 มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์ภายในประเทศและการส่งออกมากขึ้น โดยที่แรงสนับสนุนจากการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศเพิ่มขึ้นชัดเจนและชัดเจนการชะลอตัวลงมากของปริมาณการส่งออกสุทธิที่รวมทั้งสินค้าและบริการ

□ ด้านการส่งออก ปริมาณการส่งออกยังอยู่ในช่วงที่ชะลอตัว แต่ราคาที่เพิ่มขึ้นช่วยชดเชยในด้านมูลค่าได้ระดับหนึ่ง แต่ในระยะต่อไปปริมาณการส่งออกที่มีแนวโน้มชะลอตัวตามภาวะเศรษฐกิจโลกจะเป็นองค์ประกอบหลักที่ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกขยายตัวช้าลง ราคาสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้นมากนั้นเป็นกลุ่มสินค้าที่มูลค่าคิดเป็นสัดส่วนต่อการส่งออกรวมต่ำกว่าร้อยละ 10 ในขณะที่ในช่วงปริมาณการส่งออกมีความผันผวนได้ง่ายตามสถานการณ์

ด้านการผลิต ดังนั้นมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรจะช่วยสนับสนุนภาพรวมการส่งออกได้ไม่มาก ในขณะเดียวกัน การส่งออกยังเผชิญกับต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นทั้งจากราคาน้ำมัน ราคาวัตถุดิบ และค่าจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น การแข่งขันในตลาดโลกจึงยากลำบากขึ้น และต้องเร่งปรับตัวในการเพิ่มผลิตภาพการผลิต

- กลุ่มสินค้าออกที่ขยายตัวสูงและมีสัดส่วนในการส่งออกสูงมีทิศทางชะลอลงต่อเนื่อง สินค้าในกลุ่มนี้ประกอบด้วย คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เครื่องปรับอากาศ ยานยนต์และชิ้นส่วน พลาสติกและผลิตภัณฑ์ อัญมณีและเครื่องประดับ ผลิตภัณฑ์ยาง และผลิตภัณฑ์กระดาษ เป็นต้น

- ในขณะเดียวกันการนำเข้าเร่งตัวขึ้นมากทั้งปริมาณและราคา ส่งผลให้ดุลการค้าขาดดุลเป็นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ในไตรมาสแรกมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 34.5 เร่งตัวขึ้นมากจากการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 9.6 ในปี 2550 ดุลการค้าจึงเริ่มขาดดุล 109 ล้านดอลลาร์สหรัฐ. ซึ่งเป็นการขาดดุลเป็นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาสที่ผ่านมา มูลค่าการนำเข้ารวมที่เพิ่มขึ้นมากนั้นมาจากปริมาณและราคาที่เพิ่มขึ้นในทุกหมวดสินค้า โดยที่

- ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุนเพิ่มขึ้นมากเนื่องจากการฟื้นตัวของภาคเอกชนทำให้ความต้องการสินค้าทุนเพิ่มขึ้นจากฐานที่ต่ำมากในปีที่แล้ว ซึ่งเป็นช่วงที่การลงทุนหดตัวและความต้องการนำเข้าสินค้าทุนลดลง โดยในไตรมาสแรกนี้ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 32.8 แต่ราคาโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นไม่มากที่ร้อยละ 4.9
- มูลค่าการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงเพิ่มขึ้นมากร้อยละ 68.0 อันเป็นผลของราคาที่สูงขึ้นถึงร้อยละ 48.0 โดยที่ปริมาณนำเข้าน้ำมันดิบเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.7 เป็นการเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส และราคาน้ำมันดิบที่เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 63.5 มูลค่าการนำเข้าน้ำมันดิบจึงเพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 79.4 โดยที่การนำเข้าน้ำมันดิบเพิ่มขึ้นมากนั้นเพื่อการกลั่นใช้ในประเทศและได้ลดการนำเข้าน้ำมันสำเร็จรูปลง
- มูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากปริมาณการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นตามภาวะการส่งออกและการฟื้นตัวของความต้องการสินค้าในประเทศ ในขณะที่ราคานำเข้าวัตถุดิบก็

ยังคงเพิ่มขึ้นตามต้นทุนราคาน้ำมัน โดยที่ราคานำเข้าสินค้าวัตถุดิบเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 9.4 ในขณะที่ปริมาณนำเข้าเพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 26.0

- มูลค่าการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้นมากถึง ร้อยละ 37.3 จากปริมาณความต้องการที่เพิ่มมากถึงร้อยละ 30.7 ในภาวะที่ค่าเงินบาทโดยเฉลี่ยแข็งขึ้นกว่าในปีที่แล้วมาก ประกอบกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากอยู่ในระดับต่ำจึงจูงใจให้ผู้บริโภคในกลุ่มที่มีอำนาจซื้อสูงจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น

		การนำเข้าสินค้า					2551
		2550					
(%YOY)		ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
สินค้าอุปโภคบริโภค	มูลค่า	13.80	7.2	9.7	10.3	27.2	37.3
	ราคา	3.6	1.5	2.6	5.1	5.3	5.0
	ปริมาณ	9.8	5.6	6.9	4.9	20.8	30.7
สินค้าวัตถุดิบ	มูลค่า	15.1	15.3	12.2	13.4	19.4	26.0
	ราคา	5.8	5.7	5.9	5.4	6.2	9.4
	ปริมาณ	8.7	9.0	6.0	7.6	12.4	15.2
สินค้าทุน	มูลค่า	3.7	-6.6	7.2	7.6	6.4	39.4
	ราคา	2.2	1.6	1.9	2.3	2.9	4.9
	ปริมาณ	1.5	-8.1	5.1	5.2	3.4	32.8
สิน น ค ำ เชื้อเพลิง	มูลค่า	2.8	-4.0	-2.9	-3.3	22.1	68.0
	ราคา	8.1	-0.6	0.4	2.7	31.0	48.0
	ปริมาณ	-5.0	-3.4	-3.3	-5.8	-6.8	13.5
รวม	มูลค่า	9.6	5.9	7.3	8.4	16.6	34.5
	ราคา	5.4	3.4	3.4	4.1	10.5	15.6
	ปริมาณ	4.1	2.4	3.8	4.1	5.5	16.3

ที่มา ธปท.

- สำหรับภาครัฐบาลและรัฐวิสาหกิจนั้นในไตรมาสแรกมีการเบิกจ่ายได้ใกล้เคียงกับเป้าหมายการเบิกจ่ายดังนี้

- การเบิกจ่ายงบประมาณรัฐบาลมีจำนวนรวม 368,952 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 22.2 ใกล้เคียงกับเป้าหมายร้อยละ 23.5 โดยเป็นการเบิกจ่ายงบลงทุนจำนวน 76,744 ล้านบาท และงบประจํารวมทั้งการชำระหนี้จำนวน 292,173 ล้านบาท รวมทั้งมีการเบิกจ่ายรายจ่ายเหลือมปีอีกจำนวน 32,972 ล้านบาท
- การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจนั้นมีจำนวนประมาณ 54,695 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากจำนวน 35,305.5 ล้านบาทในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว
- โดยภาพรวมการเบิกจ่ายงบประมาณรัฐบาลนั้นเป็นไปตามแนวโน้มปกติ แต่สาเหตุที่การเบิกจ่ายได้เป็นจำนวนเงินต่ำกว่าในช่วงเดียวกันของปีที่แล้วนั้น (จำนวน 407,359 ล้านบาท) เป็นเพราะในปีงบประมาณที่แล้วการ

ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณปี 2550 ล่าช้าออกมา 1 ไตรมาส การเบิกจ่ายที่ล่าช้าทำให้ต้องมาเบิกจ่ายรวมกันในช่วงเดือนมกราคมถึงมีนาคมปี 2550 และเมื่อประกอบกับปัจจัยด้านราคาที่สูงขึ้นในปีนี้จะทำให้การใช้จ่ายรัฐบาลเพื่อการอุปโภคและบริโภค ณ ราคาคงที่ในไตรมาสแรกนี้ลดลงร้อยละ 0.1 สำหรับการลงทุนภาครัฐ ณ ราคาคงที่นั้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0

□ การลดอัตราดอกเบี้ยตั้งแต่ต้นปี 2550 เป็นต้นมาเริ่มมีผลต่อเศรษฐกิจจริงเมื่อพิจารณาจากสินเชื่อที่เพิ่มขึ้นโดยสินเชื่อธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.1 จากที่ขยายตัวร้อยละ 3.8 ในปี 2550 และเมื่อรวมสินเชื่อจากสถาบันรับฝากเงินอื่น¹ สินเชื่อภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 5.9 โดยที่สินเชื่อส่วนบุคคลและกลุ่มธุรกิจต่าง ๆ ขยายตัวเร็วขึ้น ยกเว้นภาคการก่อสร้าง โดยที่สถาบันการเงินต่าง ๆ ไม่ได้มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลงอีกเลยตั้งแต่ครั้งหลังของปี 2550 อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงที่ลดลงนั้นเป็นผลจากการที่อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้น นอกจากนี้จะเห็นส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน กับ MLR เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.25 ณ สิ้นปี 2549 มาอยู่ที่ร้อยละ 4.68 ณ สิ้นเดือนเมษายนนี้

□ ภาพรวมในไตรมาสแรกเศรษฐกิจไทยยังมีเสถียรภาพแต่ราคาน้ำมันที่สูงขึ้นมากทำให้แรงกดดันอัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นตามลำดับและการเกินดุลบัญชีเดินสะพัดลดลง

- ในไตรมาสแรกอัตราการว่างงานเฉลี่ยยังต่ำที่ร้อยละ 1.6 เท่ากับในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว โดยมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่ขยายตัว
- แต่อตราเงินเฟ้อทั่วไปเพิ่มขึ้นมากเป็นร้อยละ 5.0 สูงขึ้นตามลำดับจากร้อยละ 2.9 ในไตรมาสสุดท้ายปี 2550 (และล่าสุดในเดือนเมษายนอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 6.2 และเฉลี่ย 4 เดือนเท่ากับร้อยละ 5.3 โดยที่ประมาณครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 2.7 นั้นมาจากการที่ราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่มสูงขึ้น) ทั้งนี้อัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้นนั้นมีลักษณะที่เป็นฐานกว้างมากขึ้น แรง

กดดันต่อเงินเฟ้อพื้นฐานจึงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 0.8 และ 1.1 ในไตรมาสสามและสี่ปี 2550 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 ในไตรมาสแรก และร้อยละ 2.1 ในเดือนเมษายน

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป	Contribution to CPI			
	2548	2549	2550	4 เดือนแรก ของปี 2550
รวมทุกรายการ	4.5	4.7	2.3	5.3
หมวดอาหารและเครื่องดื่ม	1.8	1.6	1.5	2.7
ข้าว	0.0	0.1	0.2	0.2
เนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ	0.4	0.2	0.0	0.6
ผัก และผลไม้	0.8	0.8	0.6	0.5
หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร	2.2	2.0	0.5	2.0
ค่าโดยสารสาธารณะ	0.6	0.8	0.1	0.1
น้ำมันเชื้อเพลิง	2.4	1.6	0.3	2.3
หมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่ม	2.7	2.9	0.7	2.5

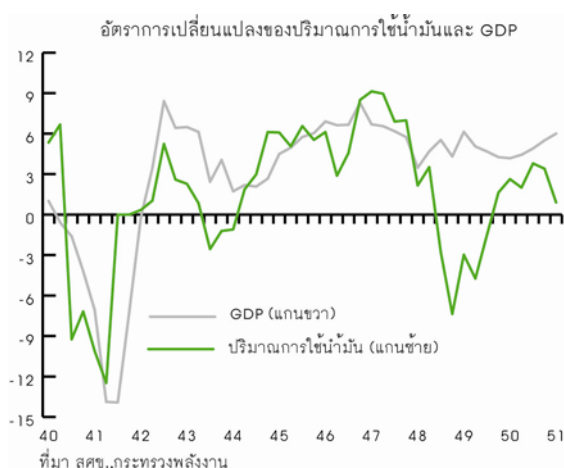
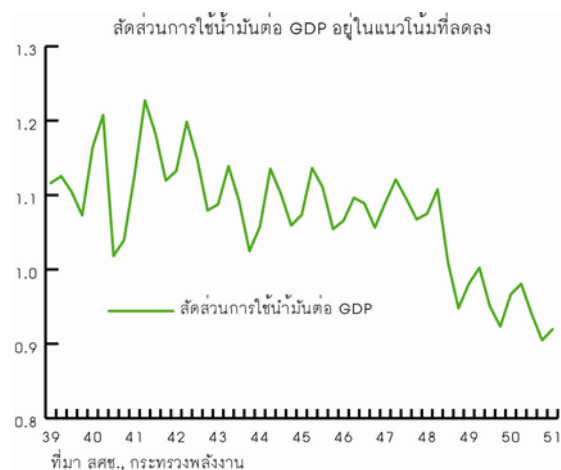
ที่มา กระทรวงพาณิชย์

□ ดุลการค้าขาดดุล 109 ล้านดอลลาร์ สรอ. ซึ่งเป็นการขาดดุลครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาสที่ผ่านมา แต่ดุลบริการและรายได้เกินดุลสูงกว่าแนวโน้มปกติซึ่งเป็นผลจากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้นมาก และมีรายได้จากผลตอบแทนการลงทุนเพิ่มขึ้น จึงทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดยังคงเกินดุล 3,068 ล้านดอลลาร์ สรอ. อย่างไรก็ตามเป็นการเกินดุลที่ต่ำกว่าการเกินดุลจำนวน 4,689.3 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสแรกปี 2550

□ ประสิทธิภาพการใช้น้ำมันโดยรวมเพิ่มขึ้นและมีการปรับโครงสร้างการใช้พลังงานให้สมดุลมากขึ้น

- สัดส่วนการใช้น้ำมันต่อ GDP มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องซึ่งว่าประสิทธิภาพการใช้น้ำมันโดยรวมปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่ปี 2548 ที่มีการลดตัวราคาน้ำมันเป็นต้นมา โดยในปี 2550 สัดส่วนปริมาณการใช้น้ำมันสำเร็จรูปต่อ GDP อยู่ที่ร้อยละ 0.95 ลดลงจากร้อยละ 0.9625 ในปี 2549 และไตรมาสแรกของปี 2551 สัดส่วนการใช้น้ำมันสำเร็จรูปต่อ GDP ยังคงลดลงต่อเนื่อง มาอยู่ที่ประมาณร้อยละ 0.9184 นอกจากนั้นการใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมมีประสิทธิภาพมากขึ้นจากการที่ผู้ประกอบการปรับเปลี่ยนไปสู่พลังงานทางเลือก เช่น แก๊สโซฮอล์ ไบโอดีเซลและก๊าซธรรมชาติมากขึ้น

¹ สถาบันรับฝากเงินอื่น ประกอบด้วย ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ สาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ กิจการวิเทศธนกิจ บริษัทเงินทุน และธนาคารเฉพาะกิจ

การเปลี่ยนแปลงปริมาณการใช้พลังงาน

(%MoM)	2550				2551
	ทั้งปี	H1	Q3	Q4	Q1
การใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมรวม	2.7	2.3	3.8	2.4	0.9
น้ำมันเบนซิน	1.69	2.11	4.39	-1.71	-1.92
ออกเทน (91+95)	-6.1	-0.2	-4.7	-18.78	-26.42
แก๊สโซฮอล์	37.79	12.91	46.23	77.03	111.95
น้ำมันดีเซล	2.13	0.73	5.61	1.81	-0.37
หมุนเร็ว+หมุนช้า	-1.22	-1.17	1.78	-4.15	-10.23
หมุนเร็ว บี5	1360.62	1081.61	1768.31	1391.93	787.29
ก๊าซแอลพีจี	14.3	12.59	13.59	18.15	17.59
ก๊าซธรรมชาติสำหรับรถยนต์	117.61	102.92	113.29	139.8	190.52

สถานการณ์การใช้น้ำมันโดยเฉพาะในช่วง 1 ปีที่ผ่านมาเห็นสะท้อนให้เห็นว่าโครงสร้างการใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมมีความสมดุลมากขึ้น จากอดีตที่ประเทศไทยเคยพึ่งพาน้ำมันดีเซลและเบนซินเป็นหลัก แต่ในช่วง 2 - 3 ปีที่ผ่านมา เริ่มมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปสู่งานใช้พลังงานชนิดอื่น เช่น ก๊าซธรรมชาติและไบโอดีเซล มากขึ้น ส่งผลให้ต้นทุนทางด้านพลังงานเชื้อเพลิงลดลง

ในไตรมาสแรกปริมาณการใช้พลังงานทางเลือกยังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยปริมาณการใช้แก๊สโซฮอล์เพิ่มขึ้นร้อยละ 111.9 ในขณะที่การใช้ไบโอดีเซล (บี5) เพิ่มขึ้นร้อยละ 787.3 จากฐานการใช้ที่ยังต่ำมาก เช่นเดียวกับการใช้ก๊าซธรรมชาติที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 190.5 ในขณะที่ปริมาณการใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมชนิดอื่นๆ เช่น น้ำมันดีเซล น้ำมันเตา และน้ำมันเบนซินธรรมดา ลดลงต่อเนื่องในอัตราร้อยละ 0.4 15.4 และ 4.2 ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนพฤติกรรมการใช้ของประชาชนที่ปรับเปลี่ยนไปสู่งานทางเลือกที่มีราคาถูกกว่าราคาน้ำมันเบนซินและดีเซลที่ราคายังสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้โครงสร้างการใช้พลังงานในสาขาเศรษฐกิจต่าง ๆ มีความสมดุลมากขึ้น เช่น ภาคขนส่งจากที่เคยพึ่งพาน้ำมันเบนซินและดีเซลเป็นหลัก เริ่มปรับเปลี่ยนมาใช้ก๊าซธรรมชาติมากขึ้น และการผลิตไฟฟ้าปรับเปลี่ยนจากการใช้น้ำมันเตามาสู่งานใช้ก๊าซธรรมชาติมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามรัฐบาลยังต้องดูแลโครงสร้างการใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ ไม่ให้บิดเบือนผิดกลุ่มเป้าหมายและให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยเฉพาะการใช้ก๊าซแอลพีจีที่ถูกนำมาใช้ในรถยนต์นั้นปรับปรุงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

□ **ผลิตภาพแรงงาน** เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 4 ในไตรมาสแรกของปีนี้

□ **การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของการส่งออกทำให้การส่งออกยังขยายตัวได้ดีในช่วงปี 2551** โครงสร้างการส่งออกของไทยที่เปลี่ยนไปทำให้ในช่วงที่ผ่านมาการส่งออกของไทยมีความอ่อนไหวต่อภาวะเศรษฐกิจในประเทศอุตสาหกรรมหลักและภาวะเศรษฐกิจโลกโดยรวมน้อยลง การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ได้แก่

สัดส่วนการส่งออกในตลาดใหม่เพิ่มขึ้น

	2538	2540	2545	2549	2550	2551 Q1
สหรัฐฯ	17.8	19.4	19.8	15.0	12.6	11.7
ญี่ปุ่น	16.8	15.1	14.6	12.6	11.9	11.3
EU 15	15.1	15.9	15.0	13.0	12.8	12.8
อาเซียน (3)	21.7	21.8	19.9	20.8	21.3	21.6
ตะวันออกกลาง	4.5	3.3	3.6	4.4	4.9	4.8
ออสเตรเลีย	1.4	1.6	2.4	3.4	3.8	4.0
จีน	2.9	3.0	5.2	9.0	9.7	9.9
อินเดีย	0.5	0.5	0.6	1.4	1.7	1.7
ฮ่องกง	5.2	5.9	5.4	5.5	5.7	6.1
เกาหลีใต้	1.4	1.8	2.1	2.1	1.9	1.9
ไต้หวัน	2.4	2.7	2.9	2.6	2.2	1.7
แอฟริกาใต้	0.4	0.4	0.5	0.8	0.9	0.9
อื่นๆ	9.9	8.3	8.0	9.3	10.6	11.6

ที่มา ธปท.

- โครงสร้างตลาดส่งออกของประเทศไทยมีการกระจายตัวมากขึ้น โดยที่การพึ่งพิงตลาดส่งออกใหม่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นในขณะที่การพึ่งพิงตลาดหลัก ทั้งสหรัฐฯ และญี่ปุ่นมีสัดส่วนลดลง ประเทศที่กลายเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญมากขึ้นสำหรับประเทศไทยได้แก่ ประเทศจีน เอเชียในภาพรวม และยุโรปตะวันออก มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่เร็วขึ้นกว่ากลุ่มประเทศอื่น ซึ่งประเทศเหล่านี้โดยเฉพาะเอเชียกลายเป็นเครื่องจักรขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลก (growth engine) ที่สำคัญมากขึ้น โดยมีสัดส่วนขนาดเศรษฐกิจในระบบเศรษฐกิจโลกที่สูงขึ้น
- ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันในกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และกลุ่มยานยนต์และส่วนประกอบมากขึ้นจากการขยายฐานการผลิตของบริษัทข้ามชาติ โดยที่สินค้าอิเล็กทรอนิกส์นั้นมีวงจรชีวิตสั้นลง (product life cycle) อันเนื่องมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยี จึงทำให้มีการปรับเปลี่ยนผลิตภัณฑ์เร็วขึ้น ประกอบกับได้รับประโยชน์จากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีองค์ประกอบของดิจิทัลมากขึ้น (digital content) สำหรับรถยนต์นั้นมีการส่งออกไปยังตลาดออสเตรเลียเพิ่มขึ้นภายหลังข้อตกลงการค้าเสรี และการส่งออกไปยังตะวันออกกลางเพิ่มขึ้นตามรายได้จากการส่งออกน้ำมันที่เพิ่มขึ้นมาก
- ประเทศไทยได้รับประโยชน์จากการที่ราคาส่งออกสินค้าเกษตรสำคัญ (ข้าว มันสำปะหลัง ข้าวโพด และยางพารา) สูงขึ้นมากตามราคาสินค้าโภคภัณฑ์อื่น ๆ และราคาน้ำมัน ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเพราะความต้องการพืชพลังงานที่เพิ่มขึ้นในตลาดโลก และผลผลิตข้าวสาลีในประเทศไทยจีนได้รับความเสียหายจากผลกระทบภัยธรรมชาติในช่วงเดือนมกราคมที่ผ่านมา และเวียดนามได้ลดเป้าหมายการส่งออกข้าวในปี 2551 ลง

□ ข้อจำกัดและข้อควรระวังของเศรษฐกิจไทย

- ราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นมากส่งผลกระทบต่อค่าครองชีพและการฟื้นตัวของ การใช้จ่ายครัวเรือน ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตและค่าครองชีพของประชาชนทั้งที่เป็นค่าใช้จ่ายค่าน้ำมันและค่าเดินทางโดยตรง และผลกระทบผ่านทางราคาสินค้าอื่น ๆ โดยเฉพาะราคาอาหารซึ่งเป็นหมวดการใช้จ่ายจำเป็น

ของประชาชน (สัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 20.5 ของการใช้จ่ายรวม) นั้นจะได้ผลกระทบจากหลายด้านทั้งค่าขนส่งที่เพิ่มขึ้นตามราคาน้ำมัน และผลกระทบจากวิกฤตการราคาข้าวสูงขึ้นมาก โดยที่ผลกระทบต่อประชาชนกลุ่มรายได้น้อยและประชาชนในชนบทนั้นจะมากกว่าผลกระทบโดยเฉลี่ยของทั้งประเทศ จะเห็นได้ว่าใน 4 เดือนแรกอัตราเงินเฟ้อสำหรับกลุ่มที่มีรายได้น้อยเท่ากับร้อยละ 5.6 และกลุ่มประชาชนในชนบทเท่ากับร้อยละ 8.3 สูงกว่าอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยของประเทศ ซึ่งเป็นเพราะสองกลุ่มนี้มีการใช้จ่ายสำหรับหมวดอาหารต่อการใช้จ่ายรวมในสัดส่วนที่สูงกว่าสัดส่วนเฉลี่ยของประเทศ

- **ดุลบัญชีเดินสะพัดเริ่มเกินดุลลดลงจากการขาดดุลการค้า** ในไตรมาสแรกดุลบริการและรายได้เพิ่มขึ้นมากได้ช่วยชดเชยการขาดดุลการค้าและรักษฐานะดุลบัญชีเดินสะพัดให้ยังเกินดุล แต่เป็นการเกินดุลที่ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนมาก สถานการณ์ดังกล่าวชี้ฐานะดุลบัญชีเดินสะพัดที่ต้องระมัดระวัง เนื่องจากเงื่อนไข ดังนี้

(i) ราคาน้ำมันที่สูงขึ้นมากในขณะที่ปริมาณการนำเข้าเริ่มกลับมาเพิ่มขึ้น (ส่วนหนึ่งเป็นเพราะการคาดการณ์ราคาสูงขึ้นจึงนำเข้าเพื่อสะสมสต็อก) มีผลทำให้ประเทศไทยขาดดุลการค้าน้ำมันถึง 9.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ใน 4 เดือนแรกของปีนี้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องรณรงค์การประหยัดและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำมันและการใช้พลังงานทางเลือกอย่างต่อเนื่อง

ดุลการค้าสินค้า และน้ำมัน

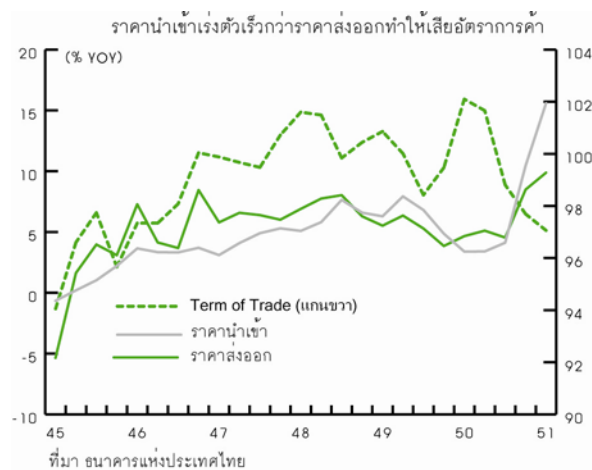
พันล้านดอลลาร์ สรอ.	2548	2549	2550					2551	
			ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1*	เม.ย.*
ดุลการค้า (ตามสถิติศุลกากร)	-7.3	0.9	12.5	3.5	1.4	2.9	4.6	-1.2	-1.8
- น้ำมัน	-17.5	-20.1	-20.1	-4.3	-5.1	-5.4	-5.4	-6.8	-2.4
- สินค้าที่ไม่ใช่น้ำมัน	10.1	21.1	32.6	7.7	6.5	8.3	10.0	5.6	0.6

ที่มา ธนาคารแห่งประเทศไทย

*ข้อมูลเดือนเมษายนจากกระทรวงพาณิชย์

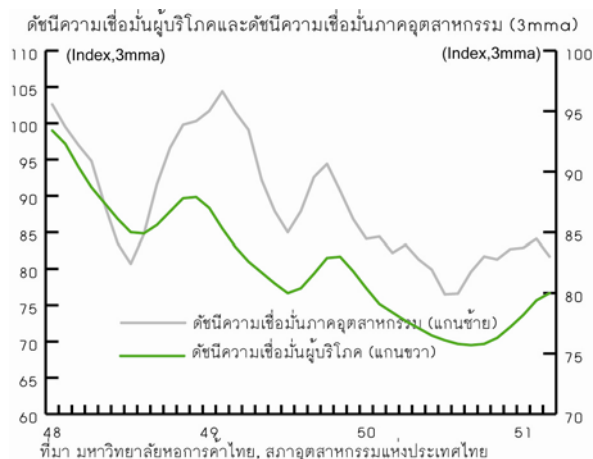
หมายเหตุ ดุลการค้า (ตามสถิติศุลกากรขาเข้า) ในไตรมาสแรกขาดดุล 109 ล้านดอลลาร์ สรอ.

- (ii) การนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้นมาก สินค้ากลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นสินค้าฟุ่มเฟือยของกลุ่มผู้ที่มีอำนาจซื้อสูงเพิ่มขึ้นมากในภาวะค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้น
- (iii) ปริมาณการนำเข้าเหล็ก และทองคำเพิ่มขึ้นมากในภาวะที่คาดว่าราคาจะยังสูงขึ้นตามราคาน้ำมัน ซึ่งเป็นสถานการณ์เดียวกับในปี 2548 ที่ได้นำไปสู่การกำหนดให้น้ำมัน เหล็ก และทองคำ เป็นกลุ่มสินค้านำเข้าภายใต้การบริหารจัดการ
- (iv) ความต้องการสินค้าทุนยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในระยะต่อไปตามการฟื้นตัวของการลงทุน ซึ่งเป็นการนำเข้าที่มีความจำเป็นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ แต่อย่างไรก็ตามจะต้องผลักดันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้สินค้าทุนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- (v) อัตราการค้าลดลง (term of trade) จากการที่ราคาสินค้าส่งออกโดยเฉลี่ยของไทยเพิ่มขึ้นช้ากว่าการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้านำเข้า ราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้นมากทำให้ราคาสินค้านำเข้าโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเร็วกว่าราคาสินค้าออกแม้ว่าราคาสินค้าเกษตรจะสูงขึ้นมากก็ตาม แต่โดยเปรียบเทียบแล้วสัดส่วนการนำเข้าน้ำมันต่อการนำเข้ารวมนั้นสูงกว่าสัดส่วนพืชเกษตรส่งออกต่อมูลค่าการส่งออกรวม การที่ราคาสินค้าส่งออกเพิ่มขึ้นไม่ทันกับราคาสินค้านำเข้าจะมีผลให้ต้องใช้การส่งออกที่เพิ่มขึ้นเพื่อชำระค่าสินค้านำเข้าในปริมาณเท่าเดิม ซึ่งเป็นแรงกดดันให้ดุลการค้าขาดดุลได้ง่าย

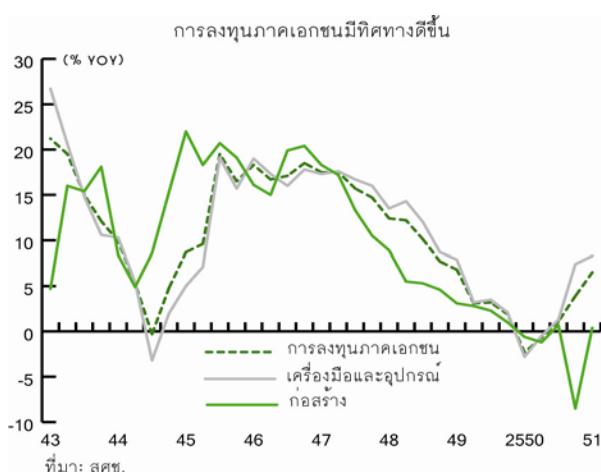
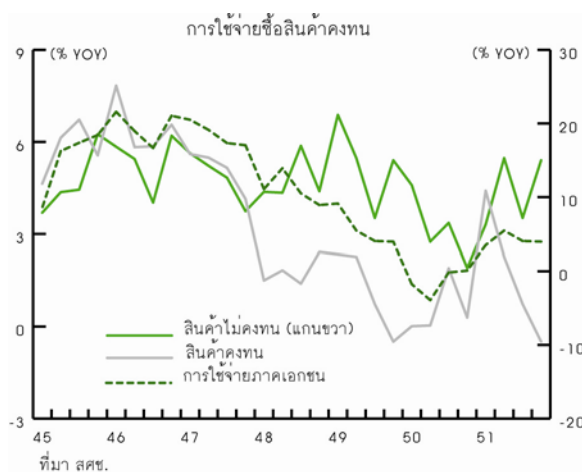
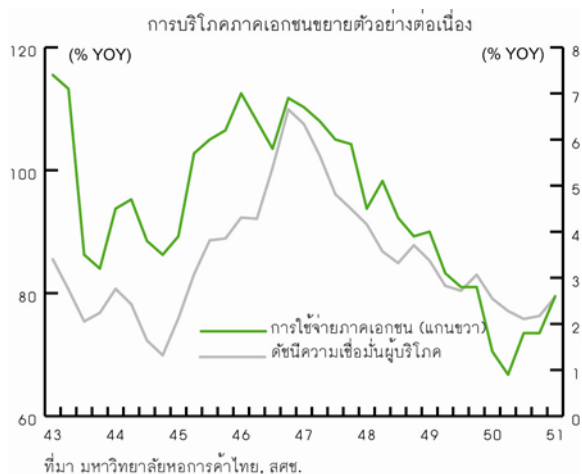

ฐานะดุลบัญชีเดินสะพัดที่เกินดุลลดลง ถ้าหากการเคลื่อนย้ายเงินทุนไม่สามารถชดเชยได้จะทำให้ดุลการชำระเงินลดลง และเป็นแรงกดดันให้ค่าเงินบาทอ่อนลงได้ แต่คาดว่าเศรษฐกิจไทยที่ฟื้นตัวขึ้นจะยังเป็นแรงจูงใจให้มีการเคลื่อนย้ายเงินทุนสู่ประเทศไทย และช่วยชดเชยฐานะดุลบัญชีเดินสะพัดที่ลดลงได้ในบางส่วน

- ความเชื่อมั่นผู้บริโภคและภาคอุตสาหกรรมเริ่มลดลงในเดือนเมษายนที่ผ่านมาหลังจากที่เริ่มเพิ่มขึ้นมาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนปีที่แล้ว ความเชื่อมั่นของประชาชนและนักลงทุนเป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งในการผลักดันการฟื้นตัว แต่มีหลายปัจจัยที่กระทบความเชื่อมั่นของประชาชน ได้แก่ ความขัดแย้งภายในประเทศ และราคาน้ำมันและอัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้นรัฐบาลจึงมีความจำเป็นที่เร่งดำเนินมาตรการบรรเทาผลกระทบราคาน้ำมันให้มีประสิทธิภาพโดยเร็วเพื่อสร้างความเชื่อมั่น

ภาวะเศรษฐกิจในไตรมาสแรกปี 2551 ในด้านต่าง ๆ เป็นดังนี้

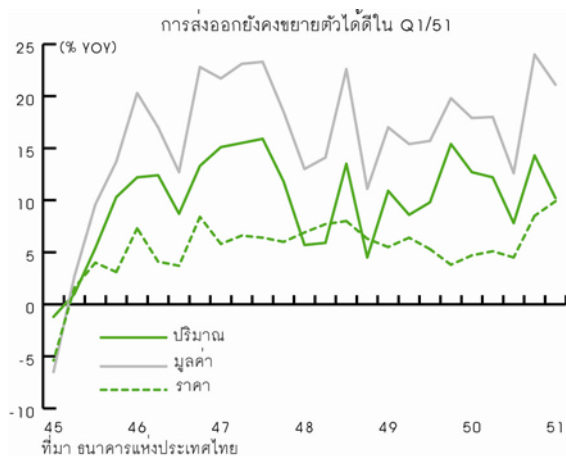
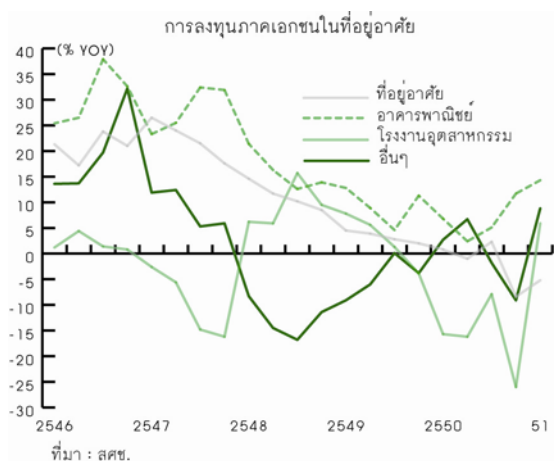
□ การใช้จ่ายครัวเรือนขยายตัวได้เร็วขึ้นและช่วยสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจได้ดีขึ้น ในไตรมาสแรกของปี 2551 การใช้จ่ายครัวเรือนเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 สูงกว่าร้อยละ 1.6 ในไตรมาสที่สี่ปีที่แล้ว โดยมีปัจจัยสนับสนุนการใช้จ่ายประกอบด้วย รายได้เกษตรกรที่เพิ่มขึ้น การปรับเงินเดือนข้าราชการและการปรับค่าจ้างขึ้นต่ำ และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงลดลง ประกอบกับความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ปรับตัวดีขึ้นตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2550 เป็นต้นมา อย่างไรก็ตามเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้นในไตรมาสแรกนี้ส่งผลให้การฟื้นตัวของใช้จ่ายครัวเรือนเพิ่มขึ้นยังไม่เต็มที่

การใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเป็นการเพิ่มขึ้นในหมวดสินค้าประเภทคงทน กึ่งคงทน และอาหาร ร้อยละ 10.9 3.3 และ 3.4 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามการใช้จ่ายซื้อสินค้าคงทนที่เพิ่มขึ้นมากแต่เป็นการเพิ่มขึ้นบนฐานการบริโภคในช่วงเดียวกันปีที่แล้วที่ลดลงมาร้อยละ 7.5 เนื่องจากความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ลดลงมาก สำหรับการใช้จ่ายซื้อสินค้าบริการลดลงร้อยละ 2.7 ซึ่งสะท้อนว่าผู้บริโภคมีการระมัดระวังในการใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น ทำให้โดยภาพรวมการขยายตัวของภาคเอกชนแม้จะเพิ่มขึ้นเร็วและสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจได้ดีขึ้นในไตรมาสนี้ แต่ยังคงมีความเปราะบาง

□ การลงทุนภาคเอกชนปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง โดยเฉพาะการลงทุนในเครื่องมือเครื่องจักรขยายตัวสูง การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 6.5 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 3.9 ในไตรมาสสุดท้ายปีที่แล้ว โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงที่ต่ำลง และอัตราการใช้กำลังการผลิตของหลายอุตสาหกรรมที่เกือบเต็มกำลัง เช่น อุตสาหกรรมเครื่องตีมี กระดาษ ปิโตรเคมี ยางรถยนต์ ฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องซักผ้า เครื่องปรับอากาศ เป็นต้น รวมทั้งโอกาสทางการตลาดที่อยู่ในเกณฑ์ดีทั้งจากการฟื้นตัวของตลาดภายในประเทศ และตลาดส่งออกที่ยังขยายตัวสูง ประกอบกับความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจที่ปรับตัวดีขึ้นในช่วงปลายปีจากบรรยากาศทางการเมืองที่มีความชัดเจนมากขึ้น และยังเป็นผลมาจากฐาน

(ร้อยละ)	การใช้กำลังการผลิต				2551 Q1
	ทั้งปี	H1	Q3	Q4	
อัตราการใช้กำลังการผลิตรวม	74.6	74.1	73.9	76.3	76.3
เครื่องต้ม	81.6	81.4	76.5	86.8	87.2
กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	91.0	90.3	91.2	92.2	88.7
ผลิตภัณฑ์เคมี	95.9	90.4	101.0	101.8	92.1
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม	88.2	87.5	90.8	87.1	87.2
วัสดุก่อสร้าง	78.4	78.4	80.6	76.1	79.7
ยานยนต์และอุปกรณ์ขนส่ง	72.6	68.9	75.7	76.9	78.0
ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์	79.3	72.2	81.5	91.1	80.9
ส่งออก <30% ของผลผลิต	79.8	78.8	81.0	80.5	81.8
ส่งออก 30 – 60% ของผลผลิต	69.6	71.4	65.9	69.7	81.0
ส่งออก >60% ของผลผลิต	71.1	70.0	69.7	74.6	67.6

ที่มา ธปท.

การลงทุนที่ต่ำมากในช่วงเดียวกันปีที่แล้วจากปัจจัยความเชื่อมั่นที่ลดต่ำลง

ทั้งนี้การลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์ขยายตัวร้อยละ 8.3 ซึ่งเป็นการนำเข้าสินค้าทุน (ณ ราคาปี 2543) เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.0 โดยเฉพาะการนำเข้าสินค้าทุนประเภทเครื่องจักรกลไฟฟ้า เครื่องจักรกลเพื่อการเกษตร ชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ที่ทำจากโลหะ เพิ่มขึ้นสูงชัน นอกจากนี้การซื้อรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ที่ขยายตัวร้อยละ 7.5 หลังจากที่ลดลงเฉลี่ยร้อยละ 5.9 ในปี 2550 สำหรับการลงทุนก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 0.4 ปรับตัวดีขึ้นจากที่หดตัวร้อยละ 8.5 ในไตรมาสสุดท้ายของปี 2550 โดยการลงทุนก่อสร้างอาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม และการก่อสร้างอื่น ๆ เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.3 5.9 และ 8.8 ตามลำดับ สะท้อนการลงทุนในเครื่องมือเครื่องจักรที่ยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในอนาคตและจะสนับสนุนการนำเข้าสินค้าทุนให้เพิ่มขึ้นต่อไปอีก สำหรับการก่อสร้างที่อยู่อาศัยยังคงลดลงเป็นร้อยละ 5.2 ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการก่อสร้างที่อยู่อาศัยในภูมิภาค (ซึ่งมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 70 ของการก่อสร้างที่อยู่อาศัยรวม) ที่ยังลดลงมากเนื่องจากผู้บริโภคมีภาระในการใช้จ่ายซื้อสินค้าจำเป็นเพิ่มขึ้นตามภาวะเงินเฟ้อ ประกอบกับราคาสต็อกก่อสร้างที่เพิ่มขึ้นผู้บริโภคส่วนหนึ่งเลื่อนการตัดสินใจออกไป

□ มูลค่าส่งออกยังขยายตัวสูง แต่ปริมาณการส่งออกมีแนวโน้มชะลอลง ในไตรมาสแรกของปี 2551 การส่งออกยังคงขยายตัวได้สูง โดยมูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.1 ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.2 ชะลอลงจากร้อยละ 14.3 ในไตรมาสที่สี่ปี 2550 ในขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นใกล้เคียงกับไตรมาสที่ผ่านมา ในอัตราร้อยละ 9.9 และจากข้อมูลกระทรวงพาณิชย์ล่าสุดในเดือนเมษายน การส่งออกยังขยายตัวได้สูงต่อเนื่อง โดยมีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.0 ทำให้ในช่วง 4 เดือนแรกของปีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 23.0

เมื่อคิดในรูปเงินบาทในไตรมาสแรกมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.3 และราคาส่งออกเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.1 และในเดือนเมษายนมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.9 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 11.6 ในช่วง 4 เดือนแรกของปี

การส่งออกสินค้าเกษตรสำคัญ

การส่งออก (%YOY)		2550				2551	
		ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	เม.ย.
ข้าว	มูลค่า	34.3	13.7	40.0	17.0	59.4	108.1
	ราคา	9.5	17.3	10.1	7.3	4.2	13.6
	ปริมาณ	22.7	-2.9	27.0	7.7	53.2	82.7
ยางพารา	มูลค่า	4.5	5.0	2.8	-6.4	17.9	33.6
	ราคา	7.1	8.1	4.9	-7.2	27.0	33.8
	ปริมาณ	-3.0	-2.6	-2.0	0.6	-7.3	0.0
มันสำปะหลัง	มูลค่า	23.2	51.8	34.6	-0.9	13.1	13.5
	ราคา	24.6	-5.6	8.1	40.7	55.8	58.9
	ปริมาณ	3.8	61.1	24.4	-29.7	-27.4	-29.3
ข้าวโพด	มูลค่า	48.7	71.1	50.3	296.3	-9.5	229.7
	ราคา	-7.0	29.3	-10.0	-41.5	38.5	15.0
	ปริมาณ	22.7	53.4	38.4	395.3	-34.4	181.1

ที่มา : กระทรวงพาณิชย์

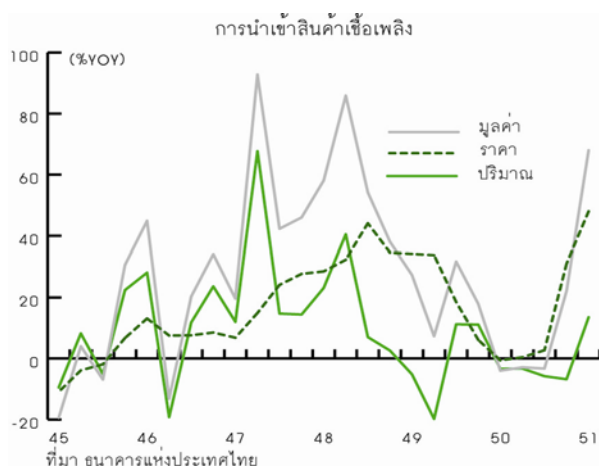
ตลาดส่งออกที่สำคัญ

(%YOY)	2550					2551	
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	สัดส่วน
ตลาดหลัก	11.2	12.3	12.9	2.7	17.7	11.7	51.3
สหรัฐฯ	-1.2	1.9	-1.7	-9.1	5.3	7.1	11.7
ญี่ปุ่น	10.6	15.5	12.3	3.0	12.2	6.1	11.3
EU (15)	15.6	22.2	24.0	10.4	7.7	11.7	12.8
อาเซียน (5)	20.1	11.6	18.8	8.3	42.2	20.3	15.6
ตลาดอื่นๆ	25.8	24.0	24.7	23.1	30.6	32.0	48.7
ฮ่องกง	21.2	6.1	8.6	28.6	39.4	46.3	6.1
ไต้หวัน	-1.4	32.4	-4.7	-22.3	-5.4	-26.7	1.7
เกาหลีใต้	11.1	14.1	13.7	5.2	12.1	13.9	1.9
ตะวันออกกลาง	29.1	20.2	31.4	31.8	32.2	23.9	5.0
อินเดีย	47.2	64.2	61.6	56.7	17.2	24.4	1.7
จีน	26.5	20.1	34.9	25.9	25.5	34.2	9.9

ที่มา กระทรวงพาณิชย์

- มูลค่าส่งออกสินค้าเกษตรเร่งตัวต่อเนื่อง เป็นผลจากราคาที่เพิ่มสูง ประกอบกับปริมาณส่งออกเร่งตัวขึ้น มูลค่าส่งออกสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 45.9 เร่งตัวขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 28.8 ในไตรมาสสุดท้าย 2550 ปริมาณและราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.3 และ 26.5 ตามลำดับ โดยสินค้าที่มีปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นมาก ได้แก่ ข้าว และข้าวโพด เป็นหลัก ในขณะที่ด้านราคาได้รับผลดีจากราคาสินค้าโภคภัณฑ์โลกที่ปรับตัวดีเพิ่มขึ้น ทำให้ราคาส่งออกสินค้าเกษตรสำคัญเพิ่มขึ้นทุกสินค้าทั้งข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง และยางพารา
- ปริมาณการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมชะลอตัวลงมาก แม้จะยังมีอัตราการขยายตัวดี ทั้งนี้ปริมาณส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 11.8 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 18.0 ในไตรมาสที่สี่ปี 2550 แต่ราคายังเพิ่มขึ้นต่อเนื่องร้อยละ 7.8 ทำให้มูลค่าส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไตรมาสแรกเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.5 สินค้าอุตสาหกรรมที่ยังคงมีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น ได้แก่ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ ตู้เย็นตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ส่วนประกอบ ยานยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ เม็ดและผลิตภัณฑ์พลาสติก ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งพิมพ์กระดาษและบรรจุภัณฑ์ สำหรับสินค้าที่ชะลอตัวลงมาก ได้แก่ ผลิตภัณฑ์โลหะ และสินค้าส่งออกที่ลดลง ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า รองเท้า และเฟอร์นิเจอร์
- ตลาดส่งออกหลักมีแนวโน้มชะลอตัว แต่ตลาดส่งออกอื่น ๆ ยังขยายตัวได้ดี ทั้งนี้มูลค่าส่งออกไปตลาดสหภาพยุโรป และตลาดสหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.7 และ 7.1 ตามลำดับ ในขณะที่ตลาดญี่ปุ่น และอาเซียน (5) มีแนวโน้มชะลอตัวลง โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.1 และ 20.3 ตามลำดับ เทียบกับร้อยละ 12.2 และ 42.2 ตามลำดับในไตรมาสสุดท้ายปีที่แล้ว ทั้งนี้การส่งออกไปสหรัฐเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่สอง ส่วนหนึ่งเป็นการปรับตัวดีขึ้นบนฐานการส่งออกที่ต่ำในช่วงเดียวกันปีที่แล้วจากปัญหา sub-prime ที่เริ่มส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของสหรัฐฯ สินค้าที่ส่งออกไปยังตลาดสหรัฐที่เพิ่มขึ้นในไตรมาสแรกของปีนี้ ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ ยางพารา และเครื่อง-

ยนต์สันดาปภายในและลูกสูบ เป็นต้น สำหรับการส่งออกไปตลาดอื่น ๆ ยังคงขยายตัวได้ดี อาทิ อินเดีย (24.4%) จีน (34.2%) เอเชียใต้ (25.5%) แอฟริกา (64.8%) อินโดจีน(4) (58.4%) เป็นต้น

□ การนำเข้าเพิ่มขึ้นมากทั้งปริมาณและราคา มูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 34.5 เร่งตัวขึ้นมากเมื่อเทียบกับการนำเข้าร้อยละ 16.6 ในไตรมาสสุดท้ายปีที่แล้ว และเฉลี่ยร้อยละ 9.6 ในปี 2550 ราคาและปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.6 และ 16.3 ตามลำดับ เป็นการเพิ่มขึ้นของปริมาณและราคาในทุกหมวดสินค้า โดยเฉพาะการนำเข้าหมวดสินค้าเชื้อเพลิงที่ราคาและปริมาณนำเข้าได้เพิ่มขึ้นมาก และจากข้อมูลกระทรวงพาณิชย์ในเดือนเมษายน มูลค่าการนำเข้ายังเพิ่มขึ้นสูงร้อยละ 44.4 ทำให้ในช่วง 4 เดือนแรกของปี มูลค่านำเข้าเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 37.1

- สินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้นในหมวดวัตถุดิบ ได้แก่ อัญมณีและเครื่องประดับ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช ปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์ เป็นต้น ในขณะที่หมวดสินค้าทุนมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นในสินค้าประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องจักรที่ใช้ในอุตสาหกรรม เครื่องจักรไฟฟ้า เครื่องมือเครื่องใช้ทางวิทยาศาสตร์ ส่วนการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคที่เพิ่มขึ้นได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้า เสื้อผ้ารองเท้าและผลิตภัณฑ์สิ่งทอ นาฬิกาและส่วนประกอบ นมและผลิตภัณฑ์นม เป็นต้น และการนำเข้าเชื้อเพลิงที่เพิ่มขึ้นมากเป็นผลจากการนำเข้าน้ำมันดิบที่เพิ่มขึ้น

□ อัตราการค้า (Term of Trade) ลดลง ราคานำเข้าเฉลี่ยในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.6 และเร็วกว่าราคาส่งออกที่เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 9.9 ทำให้ไทยยังคงเสียเปรียบอัตราการค้าต่อเนื่องจากครึ่งหลังของปี 2550 ซึ่งมีผลกระทบต่อรายได้ของประเทศ

□ ดุลการค้าขาดดุล 109 ล้านดอลลาร์ สรอ. หรือประมาณ 3,834 ล้านบาท แต่การเกินดุลบริการที่เพิ่มขึ้นมากจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าประเทศเพิ่มขึ้น และมีการส่งกลับผลตอบแทนจากการลงทุนในต่างประเทศเพิ่มขึ้น ประกอบกับเงินโอนภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจที่เพิ่มขึ้นมากเช่นกัน ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดในไตรมาส

แรกของปีเกินดุล 3,068 ล้านดอลลาร์ หรือประมาณ 9,657 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.3 ของ GDP

□ ด้านการผลิต: ขยายตัวดีขึ้นเป็นฐานกว้าง

- สาขาเกษตรกรรม ในไตรมาสที่ 1 ปี 2551 ขยายตัวร้อยละ 3.5 ปรับตัวดีขึ้นจากร้อยละ 2.9 ในไตรมาสสุดท้ายปี 2550 ผลผลิตพืชสำคัญที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ข้าวโพด มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน ปาล์ม และยางพารา ในขณะที่ราคาพืชผลในไตรมาสนี้เพิ่มขึ้นมาก โดยเฉพาะราคาสินค้าในกลุ่มพืชน้ำมัน กลุ่มธัญพืชและพืชอาหาร โดยที่ราคาพืชน้ำมันที่เพิ่มขึ้นส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากอุปสงค์ของพืชน้ำมันสำหรับการผลิตพลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ราคาสุกรยังคงเพิ่มขึ้น ระดับราคาสินค้าเกษตรโดยรวมที่เพิ่มขึ้นและปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นส่งผลต่อรายได้ของเกษตรกรในไตรมาสนี้เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 21.1
- สาขาอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ 9.7 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 8.0 ในไตรมาสที่ 4 ปี 2550 เป็นผลมาจากการขยายตัวทั้งอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกและอุตสาหกรรมที่ใช้ภายในประเทศ เช่น การผลิตผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม การผลิตรถจักรยานยนต์ รถยนต์นั่ง เนื่องจากผู้ประกอบการมีการผลิตรถยนต์สำหรับพลังงานทางเลือก E20 เข้าสู่ตลาดมากขึ้น ประกอบกับเกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ทำให้มีความต้องการอุปโภคบริโภคในสินค้าเพิ่มขึ้น และผู้บริโภคมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้รถยนต์ประหยัดพลังงานมากขึ้น ส่วนอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อการส่งออกยังคงขยายตัว โดยเฉพาะการผลิตอาหารทะเลกระป๋อง หั้วอ่านข้อมูล (HDD) เครื่องปรับอากาศ เครื่องซักผ้า เนื่องจากผู้ประกอบการบางรายเริ่มสร้างตราสินค้าของตนเองเพื่อการส่งออก และบางรายมีการรับจ้างผลิตเพื่อการส่งออกตามคำสั่งซื้อจากต่างประเทศ ส่วนการผลิตที่มีการหดตัวมาก ได้แก่ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง เป็นผลมาจากการผู้ประกอบการบางส่วนได้ปรับเปลี่ยนจากผู้ผลิตเป็นผู้นำเข้ามาเพื่อทำการค้าแทน และในไตรมาสนี้กำลังการผลิตภาคอุตสาหกรรมอยู่ที่ระดับร้อยละ 76.3 เทียบกับร้อยละ 74.6 ในไตรมาสที่ 1 ปี 2550
- สาขาก่อสร้าง ในไตรมาสนี้ขยายตัวร้อยละ 1.1 ชะลอจากร้อยละ 5.2 ในไตรมาสถี ปี 2550 เป็นผลมาจากการ

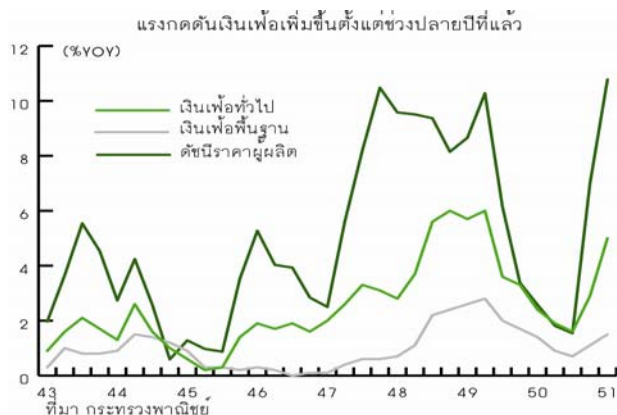
ชะลอการก่อสร้างของภาครัฐ ส่วนการก่อสร้างภาคเอกชนยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ ในขณะที่ราคาวัสดุก่อสร้างมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะราคาเหล็กที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 37.0

- สาขาโรงแรมและภัตตาคารขยายตัวร้อยละ 8.8 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ขยายตัวร้อยละ 7.2 ในไตรมาสถี ปี 2550 ตามภาวะการท่องเที่ยวที่ขยายตัวดีขึ้น โดยเฉพาะจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.3 อัตราการเข้าพักอยู่ในระดับร้อยละ 68.6 ทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวในไตรมาสนี้เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.8 ซึ่งเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศยุโรป อเมริกา และจีน ที่เข้ามาจับจ่ายใช้สอยในประเทศเพิ่มขึ้น
- สาขาการเงิน ในไตรมาสนี้ขยายตัวร้อยละ 9.1 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ขยายตัวร้อยละ 8.7 ในไตรมาสถี ปี 2550 เป็นผลมาจากการขยายตัวของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคธุรกิจ ประกอบกับภาระการกันสำรองที่ลดลงมากหลังจากกันสำรองตามเกณฑ์มาตรฐานบัญชีสากล หรือ IAS 39 ครบแล้วตั้งแต่สิ้นปี 2550

□ ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ: อัตราการว่างงานต่ำ แต่แรงกดดันเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นมาก และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลลดลง

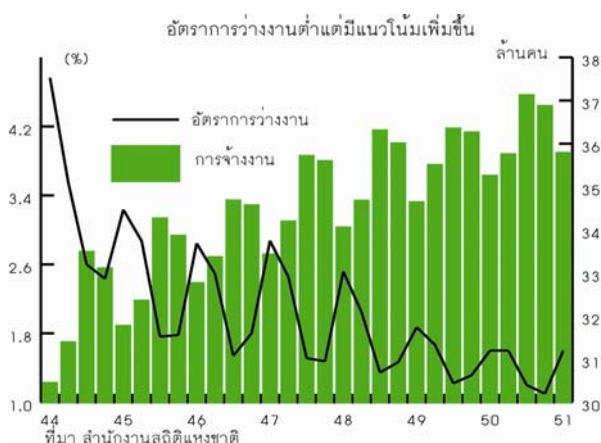
เงินเฟ้อเพิ่มขึ้น ในไตรมาสแรกของปี เงินเฟ้อทั่วไปเท่ากับร้อยละ 5.0² สูงขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ 2.9 ในไตรมาสที่สี่ปี 2550 แรงกดดันเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นมากในไตรมาสนี้เป็นผลมาจากการปรับราคาสินค้าหมวดอาหารและเครื่องดื่มที่มีไขมันแอลกอฮอล์ และการปรับราคาสินค้าหมวดพาหนะขนส่งและการสื่อสารเป็นหลัก โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8 และ 9.2 ตามลำดับ สินค้าอาหารที่มีการปรับราคาเพิ่มขึ้นมาก ได้แก่ น้ำมันพืช เนื้อสัตว์ ข้าวและแป้ง ผักและผลไม้ และไข่และผลิตภัณฑ์นม สำหรับสินค้าในหมวดยานพาหนะขนส่ง และการสื่อสาร ที่มีการปรับราคาเพิ่มสูง คือ น้ำมันเชื้อเพลิงเพิ่มขึ้นร้อยละ 26.8

² ในเดือนเมษายน 2551 เงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 6.2 และในช่วง 4 เดือนแรกของปีเท่ากับร้อยละ 5.3

เงินเพื่อพื้นฐานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในไตรมาสแรกของปีเงินเพื่อพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 1.5³ เทียบกับเฉลี่ยร้อยละ 1.1 ในไตรมาสสุดท้ายปี 2550 โดยมีปัจจัยหลักมาจากการสูงขึ้นของราคาสินค้าประเภทเครื่องประกอบอาหาร อาหารสำเร็จรูป วัสดุก่อสร้าง และค่าโดยสารรถเมล์เล็ก เป็นต้น

ดัชนีราคาผู้ผลิต ในไตรมาสแรกของปี ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.8⁴ สูงขึ้นจากร้อยละ 7.0 ในไตรมาสที่ 4 ของปีที่แล้ว โดยดัชนีราคาเพิ่มขึ้นสูงทุกหมวด ทั้งหมวดวัตถุดิบ หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูป และหมวดสินค้าสำเร็จรูปร้อยละ 16.5 13.8 และ 9.0 ตามลำดับ ราคาสินค้าหมวดวัตถุดิบที่เพิ่มขึ้นมากเป็นราคาวัตถุดิบประเภทอาหารเป็นสำคัญ ได้แก่ ข้าวสารและผลิตภัณฑ์จากแป้ง (เส้นก๋วยเตี๋ยว เส้นหมี่) ตามการสูงขึ้นของราคาข้าวเปลือก และไก่สด จากความต้องการบริโภคที่เพิ่มขึ้นเพื่อทดแทนเนื้อสัตว์อื่นที่มีราคาสูง ตลอดจนผลผลิตทางการเกษตร สัตว์มีชีวิตและผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวเปลือกเจ้า พืชผัก ไก่มีชีวิตและไข่ ทั้งนี้หากดัชนีราคาผู้บริโภคยังสูงขึ้นต่อเนื่องเช่นนี้ต่อไปอีก จะเป็นปัจจัยกดดันให้เงินเฟ้อมีแนวโน้มสูงขึ้นอีกในช่วงต่อไป

- **การจ้างงาน** มีจำนวน 35.78 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 จากช่วงเดียวกันปีที่แล้ว โดยมีการจ้างงานในภาคเกษตรจำนวน 12.48 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 และผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร 23.30 ล้านคนเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 โดยสาขาที่มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 สาขาโรงแรมและภัตตาคารเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 ตาม ภาวะการณ์ฟื้นตัวของการท่องเที่ยว ส่วนสาขาการก่อสร้างลดลงร้อยละ 2.0 สำหรับอัตราการว่างงานอยู่ในระดับร้อยละ 1.6 และ ณ สิ้นไตรมาส 1 มีผู้ประกันตนจำนวน 8.82 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีที่แล้ว

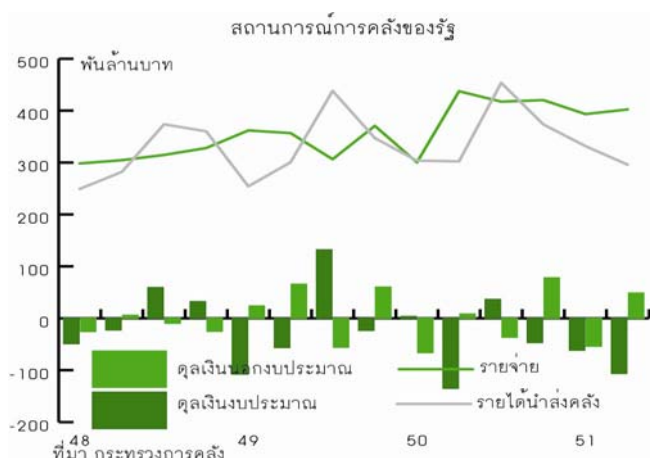
³ ในเดือนเมษายน 2551 เงินเพื่อพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 2.1 และ ในช่วง 4 เดือนแรกของปี เท่ากับร้อยละ 1.6

⁴ ในเดือนเมษายน 2551 ดัชนีราคาผู้ผลิตเท่ากับร้อยละ 12.7 และ ในช่วง 4 เดือนแรกของปีเท่ากับร้อยละ 11.3

	ภาวะการจ้างงาน (อัตราเพิ่ม %)					
	2550	2551	2552	2553	2554	2555
การจ้างงาน	1.6	1.8	0.7	2.1	1.7	1.3
ภาคเกษตร	1.0	2.8	-0.5	1.2	0.6	0.5
ภาคนอกเกษตร	2.0	1.2	1.5	2.9	2.5	1.8
อุตสาหกรรม	2.1	0.2	1.3	5.4	1.7	0.4
การก่อสร้าง	-0.1	1.6	1.5	-4.9	1.0	-2.0
โรงแรม และ ภัตตาคาร	3.0	4.3	2.0	4.0	1.8	1.9
อัตราว่างงาน	1.4	1.6	1.6	1.2	1.1	1.6

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

* ตัวเลขเฉลี่ยรายเดือน

อย่างไรก็ตามเครื่องชี้บางประการได้แสดงว่าเศรษฐกิจที่ขยายตัวดีขึ้นยังไม่ส่งผ่านไปยังตลาดแรงงานเต็มที่ ประกอบกับธุรกิจที่ขยายตัวขึ้นเป็นกลุ่มที่ใช้ทุนเป็นสำคัญ เช่น สัดส่วนตำแหน่งงานว่างต่อจำนวนผู้สมัครงานใหม่ค่อนข้างทรงตัวในระดับ 0.88 เท่า เทียบกับ 0.80 เท่า ในไตรมาสที่ 1 ปี 2550

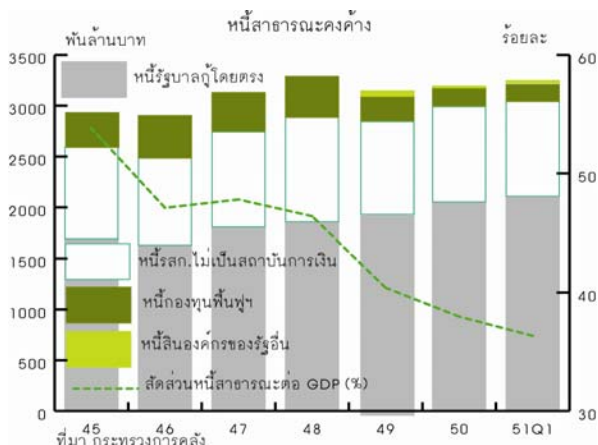
- เสถียรภาพด้านต่างประเทศอยู่ในเกณฑ์ดี เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนเมษายน 2551 เท่ากับ 109.762 พันล้านดอลลาร์ สรอ.⁵ (และมี Net Forward Position อีก 20.350 พันล้านดอลลาร์) สูงกว่า 87.455 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นธันวาคม 2550 (และ Net Forward Position อีก 19.086 พันล้านดอลลาร์) คิดเป็นประมาณ 4.0 – 4.5 เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้น⁶ และเท่ากับการนำเข้า 7.9 เดือน

- ฐานะการคลังขาดดุลเงินสดต่อเนื่องจากไตรมาสที่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินนโยบายการคลังแบบขาดดุลเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในปีงบประมาณ 2551 ในไตรมาสที่ 2 ของปีงบประมาณ 2551 (ม.ค.-มี.ค.51) รัฐบาลมีรายได้นำส่งคลัง 295,782 ล้านบาทต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีงบประมาณก่อนร้อยละ 2.2 และมีรายจ่าย 402,207.49 ล้านบาท ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีงบประมาณก่อนร้อยละ 8.0 เป็นผลให้ดุลเงินงบประมาณขาดดุลจำนวน 106,425.42 ล้านบาท ขาดดุลลดลงจากช่วงเดียวกันของปีงบประมาณก่อน 28,539.48 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 21.1 และเมื่อรวมดุลเงินนอกงบประมาณที่เกิดขึ้นจำนวน 46,684.14 ล้านบาท ทำให้รัฐบาลมีดุลเงินสดก่อนหักขาดดุลจำนวน 57,741 ล้านบาท ซึ่งขาดดุลลดลง 68,793 ล้านบาทหรือลดลงร้อยละ 54.4 จากไตรมาสเดียวกันของปีงบประมาณก่อน

ทั้งนี้ตั้งแต่ต้นปีงบประมาณ 2551 (ต.ค.50-มี.ค.51) ในช่วง 2 ไตรมาสที่ผ่านมาดุลเงินงบประมาณขาดดุล

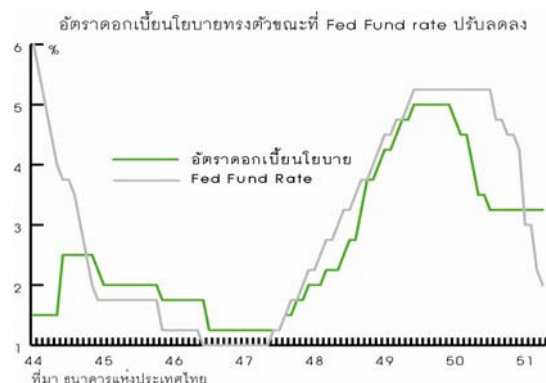
⁵ ณ วันที่ 9 พฤษภาคม 2551 เงินทุนสำรองระหว่างประเทศเท่ากับ 109.255 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (และ Net Forward Position เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็น 20.535 พันล้านดอลลาร์)

⁶ ข้อมูลล่าสุด ณ เดือนกุมภาพันธ์ สัดส่วนสำรองเงินตราต่างประเทศต่อหนี้ต่างประเทศระยะสั้น เท่ากับ 4.3 เท่า

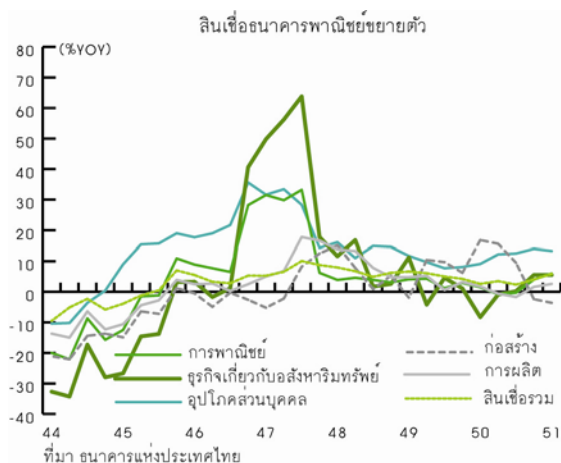
168,133.88 ล้านบาท และเมื่อรวมกับดุลเงินนอกงบประมาณที่ขาดดุลจำนวน 5,254.02 ล้านบาท ทำให้รัฐบาลมีดุลเงินสดก่อนหักขาดดุลจำนวน 173,387.40 ล้านบาท และเมื่อเทียบกับเป้าหมายทั้งปีที่คาดว่าจะขาดดุลจำนวน 165,000 ล้านบาท การขาดดุลในช่วง 2 ไตรมาสแรกของปีงบประมาณสูงกว่าเป้าหมาย 8,387.4 ล้านบาท โดยรัฐบาลได้ชดเชยการขาดดุลด้วยการออกพันธบัตรและตั๋วเงินคลังจำนวน 85,447 ล้านบาทและใช้เงินคงคลังจำนวน 87,939.52 ล้านบาท

- **หนี้สาธารณะ ณ สิ้นเดือนเดือนกุมภาพันธ์ 2551** มีจำนวน 3.33 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับยอดหนี้คงค้าง ณ สิ้นปี 2550 โดยสาเหตุหลักเนื่องจากการก่อหนี้โดยตรงของภาครัฐ โดยเฉพาะหนี้ในประเทศเพื่อชดเชยการขาดดุล รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของหนี้สินของกองทุนฟื้นฟูในส่วนหนี้ที่รัฐบาลไม่ค้ำประกัน อย่างไรก็ตาม สัดส่วนหนี้สาธารณะเมื่อเทียบกับ GDP เป็นร้อยละ 36.35 ลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับสัดส่วนร้อยละ 37.97 ณ สิ้นปี 2550

□ **ภาวะการเงิน : อัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินทรงตัวแต่** อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงลดลง เงินฝากและสินเชื่อขยายตัว ทั้งสินเชื่อภาคธุรกิจและครัวเรือน แต่สภาพคล่องยังอยู่ในระดับสูง ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นแต่ดัชนีค่าเงินบาทอ่อนค่าลงจากเงินเฟ้อที่สูงขึ้น ตลาดหลักทรัพย์มีความผันผวนสูงตามการเคลื่อนย้ายการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ

- **อัตราดอกเบี้ยนโยบายทรงตัว** อยู่ที่ร้อยละ 3.25 ในไตรมาสที่หนึ่ง แม้หลายประเทศจะมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง ทั้งนี้ เนื่องจากเศรษฐกิจมีสัญญาณฟื้นตัวชัดเจนขึ้น ในขณะที่แรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเริ่มเพิ่มขึ้น สำหรับตลาดการเงินในต่างประเทศนั้น ธนาคารกลางสหรัฐฯ เริ่มปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย Fed fund rate รวมทั้งสิ้น 3 ครั้ง จากร้อยละ 4.25 ในเดือนธันวาคม เหลือร้อยละ 2.25 ต่อปี ในเดือนมีนาคม และลดลงอีกครั้ง ณ สิ้นเดือนเมษายน เหลือร้อยละ 2.0 ต่อปี เนื่องจากเศรษฐกิจสหรัฐฯ มีความเสี่ยงมากขึ้น ส่วนธนาคารกลางในประเทศยุโรปและญี่ปุ่นคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 4.0 และ 0.5 ต่อปี

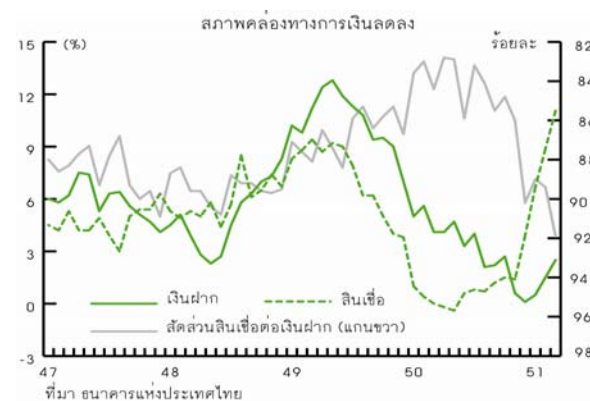
ตามลำดับ ตลอดไตรมาสที่หนึ่ง ธนาคารกลางในเอเชียส่วนใหญ่มีแนวโน้มคงอัตราดอกเบี้ยเพื่อลดผลกระทบของปัญหา sub-prime ที่ต่อเนื่องถึงการส่งออกไปยังตลาดสหรัฐ และยุโรป ในขณะที่แรงกดดันที่จะให้เพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายมีมากขึ้น เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อที่เร่งตัวขึ้น แม้ว่าส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยสหรัฐกับอัตราดอกเบี้ยภายในประเทศจะเพิ่มสูงขึ้น

- อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ทรงตัวตามอัตราดอกเบี้ยนโยบาย แต่อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงลดลง เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อที่เร่งตัวขึ้น ในไตรมาสแรกของปี 2551 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 เดือน และ 12 เดือนเฉลี่ยของ 5 ธนาคารใหญ่ ทรงตัวอยู่ที่ร้อยละ 2.13 และ 2.32 ตามลำดับ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ขั้นดีแบบมีระยะเวลา (MLR) ทรงตัวอยู่ที่ร้อยละ 6.99 แต่เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อที่เร่งตัวขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 5.3 ในเดือนมีนาคม ทำให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนที่แท้จริง ตีลบเท่ากับร้อยละ 2.99 และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 1.69 และในเดือนเมษายนเมื่ออัตราเงินเฟ้อเร่งตัวขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 6.2 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนที่แท้จริงจึงตีลบเท่ากับร้อยละ 3.89 และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 0.79

- เงินฝากและสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ขยายตัว เงินฝาก ณ สิ้นไตรมาสหนึ่งขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปี 2550 ร้อยละ 2.5 ซึ่งเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากร้อยละ 0.1 ในไตรมาสสี่ปี 2550 เป็นผลมาจากธนาคารพาณิชย์มีการเสนออัตราดอกเบี้ยเงินฝากแบบพิเศษในอัตราที่สูงขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการเพิ่มขึ้นของเงินฝากที่มูลค่าบัญชีไม่เกิน 1 ล้านบาท และตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป ประกอบกับยังมีการเก็งกำไรบัญชีเงินสะสม สินเชื่อธนาคารพาณิชย์ขยายตัวร้อยละ 11.1 ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2551 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.8 ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2550 แต่เมื่อพิจารณาสินเชื่อของสถาบัน

รับฝากเงิน⁷ สินเชื่อภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 5.9 เทียบกับร้อยละ 4.0 ณ สิ้นไตรมาสสี่ปี 2550 โดยสินเชื่อภาคครัวเรือนขยายตัวร้อยละ 8 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากสิ้นเดือนธันวาคม 2550 และสินเชื่อภาคธุรกิจขยายตัวร้อยละ 2.9 เมื่อเทียบกับร้อยละ 0.7 ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2550 การขยายตัวต่อเนื่องของสินเชื่อภาคธุรกิจแสดงให้เห็นถึงความมั่นใจของนักลงทุนที่คาดว่าเศรษฐกิจจะปรับตัวดีขึ้น เมื่อพิจารณาตามประเภทธุรกิจ พบว่าสินเชื่ออุตสาหกรรมการผลิต การพาณิชย์ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และสินเชื่อการเกษตรขยายตัวขึ้นร้อยละ 3-13 ในขณะที่สินเชื่อเพื่อการก่อสร้างหดตัวลงเล็กน้อย สำหรับสินเชื่อให้กับภาคธนาคารและสถาบันการเงินขยายตัวร้อยละ 93.2 เนื่องจากธนาคารแห่งประเทศไทยสนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) ผ่านทางสถาบันการเงินให้แก่ผู้ประกอบการขนาดกลาง และขนาดย่อมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ส่วนสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลขยายตัวจากสิ้นปี 2550 เล็กน้อย แต่ขยายตัวขึ้นจากเดือนมีนาคม 2550 ร้อยละ 13.3 ส่วนใหญ่เป็นการเพิ่มขึ้นของสินเชื่อเพื่อจัดหาที่อยู่อาศัยและสินเชื่อเพื่อซื้อและเช่าซื้อรถยนต์ ซึ่งขยายตัวดีสูงต่อเนื่องมาตั้งแต่กลางปี 2550 ปริมาณการใช้จ่ายบัตรเครดิตในไตรมาสที่หนึ่งลดลงจากไตรมาสก่อนเล็กน้อย แต่มีการเบิกเงินสดล่วงหน้าเพิ่มขึ้น ทำให้ยอดคงค้างบัตรเครดิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 เมื่อเทียบกับไตรมาสแรกปี 2550

- **สภาพคล่องในระบบธนาคารพาณิชย์ยังคงเพิ่มขึ้น** สินเชื่อที่ขยายตัวขึ้นทำให้สัดส่วนสินเชื่อต่อเงินฝากปรับตัวสูงขึ้นจากร้อยละ 94.8 ณ สิ้นปี 2550 มาอยู่ที่ร้อยละ 96.5 ณ สิ้นเดือนมีนาคม แต่นับว่าอยู่ในระดับที่ไม่สูงนัก นอกจากนี้สภาพคล่องส่วนเกินของระบบธนาคารพาณิชย์ที่คำนวณเป็นสัดส่วนของสภาพคล่องที่พร้อมนำไปใช้ปรับตัวเพิ่มมากขึ้นมาก โดยมีมูลค่าประมาณ 1,035 พันล้านบาท ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2551 เทียบกับ 822.2 พันล้านบาท ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2550 เนื่องจากสถาบันการเงินเพิ่มการลงทุนในตลาดซื้อคืนพันธบัตร และมีฐานะเป็นผู้ให้กู้สุทธิ ณ สิ้นไตรมาส

- **NPLs ลดลง** NPLs ในระบบสถาบันการเงินที่ไม่รวมสำนักงานวิเทศธนกิจและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ณ สิ้นไตรมาสหนึ่งปี 2551 มีมูลค่ารวม 249.4 พันล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.76 ของสินเชื่อรวม ลดลงจากร้อยละ 3.95 ในไตรมาสก่อนหน้า
- **ผลประกอบการบริษัทจดทะเบียนสูงขึ้นมาก** บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มีกำไรสุทธิรวม 152.4 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากงวดเดียวกันของปี 2550 ร้อยละ 33 เนื่องจากยอดขายรวมที่เพิ่มขึ้น และกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยน บริษัทที่มีผลกำไรสุทธิมี 384 บริษัท ขาดทุน 71 บริษัท กลุ่มบริษัทที่มีผลกำไรสูงได้แก่ กลุ่มพลังงาน และธุรกิจการเงิน ธนาคารพาณิชย์มีผลการดำเนินงานอยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีกำไรสุทธิ 3.1 หมื่นล้านบาท เพิ่มขึ้นจากการขาดทุนสุทธิ 7.5 พันล้านบาท ในไตรมาสสี่ปี 2550 ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเพราะภาวะการกันสำรองตามเกณฑ์ IAS 39 ลดลงมากหลังจากได้กัน

⁷ สถาบันรับฝากเงิน ประกอบด้วย ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ สาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ กิจการวิเทศธนกิจ บริษัทเงินทุน และธนาคารเฉพาะกิจได้แก่ ธนาคาร ออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า ธนาคารเพื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ธนาคารอิสลามฯ สหกรณ์ออมทรัพย์ และกองทุนรวมตลาดเงิน

สำรองครบในปลายปี 2550 ประกอบกับมีกำไรจากเงินลงทุนและจากการปริวรรตเงินตราเพิ่มขึ้น

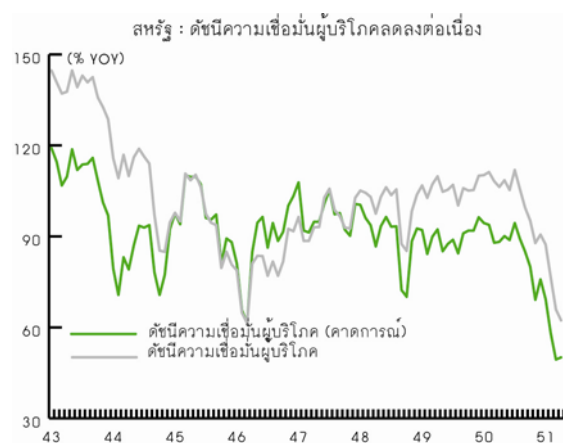
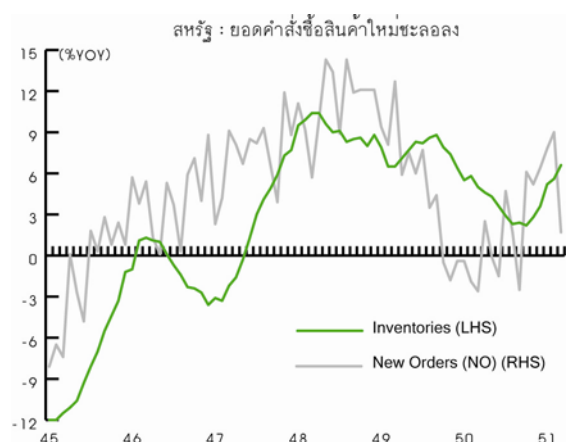
- **ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นแต่ดัชนีค่าเงินบาทอ่อนค่าลง** ค่าเงินบาทในไตรมาสที่หนึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 32.38 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นร้อยละ 4.45 และ 8.88 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้าและระยะเดียวกันของปี 2550 ตามลำดับ ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่องในเดือนมีนาคม เนื่องจากค่าเงินดอลลาร์ สรอ. ที่อ่อนตัวลง จากปัญหาวิกฤติ Sub-prime ในสหรัฐฯ ที่ขยายวงกว้างขึ้น และส่งผลกระทบต่อเชิงลบโดยตรงต่อผลกำไรของสถาบันการเงินใหญ่ๆ ทั่วโลก ประกอบกับการเพิ่มขึ้นของการเกินดุลบัญชีชำระเงิน ทั้งนี้การเคลื่อนไหวของค่าเงินบาทและค่าเงินสกุลอื่นๆ ในไตรมาสหนึ่งมีความผันผวนมากขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสที่สี่ ปี 2550 เมื่อพิจารณา ค่าเงินบาทเทียบกับค่าเงินสกุลต่าง ๆ พบว่าค่าเงินบาทแข็งค่าเมื่อเทียบกับเงินสกุลหลักและสกุลภูมิภาค แต่อ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับเงินเยน และค่าเงินเปโซ ทำให้ดัชนีค่าเงินบาท (Nominal Effective Exchange Rate) และดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (Real Effective Exchange Rate) เฉลี่ยในไตรมาสที่หนึ่งแข็งค่าขึ้นจากไตรมาสที่สี่ที่ร้อยละ 0.88 และ ร้อยละ 1.96 ตามลำดับ **ในเดือนเมษายน 2551** ค่าเงินบาทอ่อนค่าลงเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.53 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. หรืออ่อนค่าลงร้อยละ 0.39 จากค่าเฉลี่ยเดือนมีนาคม จากการคาดการณ์ว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ จะคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ จนสิ้นไตรมาสที่สอง ส่งผลให้ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้น และปริมาณการนำเข้าของไทยที่เพิ่มสูงขึ้น ทำให้มีความต้องการเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มมากขึ้นไปด้วย

- **ดัชนีตลาดหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายปรับตัวลดลง** มูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อวันเท่ากับ 18.8 พันล้านบาท ลดลงจาก 19.4 พันล้านบาทในไตรมาสก่อน ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวลดลงโดยปิดที่ 817.03 จุด ณ สิ้นไตรมาส เทียบกับ 858.1 จุด ณ สิ้นไตรมาสสี่ ปี 2550 โดยนักลงทุนต่างชาติมียอดขายสุทธิรวม 13.9 พันล้านบาท ทั้งนี้ตลาดหลักทรัพย์มีความผันผวนมากตลอดไตรมาสที่หนึ่ง โดยปรับตัวลดลงอย่างรุนแรงมาอยู่ที่ 728.58 จุด ณ สิ้นเดือนมกราคม เนื่องมาจากการลดอัตราดอกเบี้ย fed fund rate ของธนาคารกลางสหรัฐฯอย่างกะทันหัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุน จากนั้นดัชนีได้ค่อยๆปรับตัวเพิ่มขึ้นจนแตะระดับสูงสุดที่ 845.76 จุด จากการซื้อสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ ซึ่งเป็นผลมาจากการยกเลิกมาตรการดำรงเงินสำรองเงินนำชำระระยะสั้น การใช้นโยบายมาตรการภาษีกระตุ้นเศรษฐกิจ และระดับราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้น
- **มูลค่าซื้อขายตราสารหนี้เพิ่มขึ้น** มูลค่าซื้อขายเฉพาะธุรกรรม outright เฉลี่ยต่อวัน เพิ่มขึ้นจาก 47.3 พันล้านบาทในไตรมาสสี่ ปี 2550 เป็น 62.8 พันล้านบาท ในไตรมาสที่หนึ่ง ปี 2551 โดยนักลงทุนต่างชาติมียอดซื้อสุทธิ 29 พันล้านบาท ดัชนีราคาปรับตัวขึ้นเล็กน้อย อัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาล (Yield) ปรับตัวลดลงโดยเฉพาะตราสารระยะกลาง เดือนเมษายนการซื้อขายเฉลี่ยต่อวันเท่ากับ 84.2 พันล้านบาท โดยนักลงทุนต่างชาติมียอดซื้อสุทธิที่ 6.7 พันล้านบาท
- **การระดมทุนภาคเอกชน** (ไม่รวมตราสารระยะสั้น) ในไตรมาสที่หนึ่ง มีมูลค่ารวม 72.7 พันล้านบาท เทียบกับ 66.3 พันล้านบาทในไตรมาสที่สี่ ปี 2550 และ 42.5 พันล้านบาทในไตรมาสที่หนึ่ง ปี 2550 ซึ่งเป็นการออกหุ้นเพิ่มทุนของภาคการเงิน 18.8 พันล้านบาท และภาคธุรกิจอื่น 26 พันล้านบาท ทั้งนี้ในไตรมาสที่หนึ่งมีการเสนอขายหุ้นที่ออกใหม่แก่บุคคลในวงจำกัด (PP) คิดเป็นร้อยละ 58 ของมูลค่าการทำธุรกรรมตราสารทุนตลอดไตรมาสหนึ่ง

1.2 ภาพรวมเศรษฐกิจโลกในไตรมาสแรกปี 2551

เศรษฐกิจโลกในไตรมาสแรกปี 2551 ชะลอตัวลง โดยที่เศรษฐกิจหลักเกือบทุกประเทศชะลอตัว โดยเศรษฐกิจสหรัฐฯ แม้จะทรงตัวจากไตรมาสก่อน แต่หับว่ายังอยู่ในช่วงของการชะลอตัวเนื่องจากการลงทุนในที่อยู่อาศัยที่หดตัวต่อเนื่อง จากปัญหาวิกฤต Sub-prime ที่ยังคงยืดเยื้อ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อเนื่องไปยังตลาดการเงินในสหภาพยุโรป และทำให้ความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจลดลง เช่นเดียวกับเศรษฐกิจญี่ปุ่นที่ชะลอตัวอย่างต่อเนื่องตามการลงทุนในที่อยู่อาศัยที่ยังคงหดตัว ในขณะที่เศรษฐกิจจีนเริ่มชะลอตัวตามการส่งออกแต่การนำเข้าเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจในประเทศภูมิภาคเอเชียยังคงขยายตัวดี โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการค้าในภูมิภาคที่ยังขยายตัวในเกณฑ์สูง และอุปสงค์ภายในประเทศที่ยังขยายตัวได้ดี

□เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 2.5 ทรงตัวจากไตรมาสก่อน (หรือร้อยละ 0.6, qoq) โดยแรงขับเคลื่อนสำคัญที่ทำให้เศรษฐกิจในไตรมาสนี้ขยายตัวดี ได้แก่ การส่งออก การบริโภคภาคครัวเรือนในหมวดสินค้าบริการ และการสะสมสินค้าคงคลังที่เพิ่มสูงขึ้น และช่วยชดเชยการลงทุนภาคเอกชนที่ยังคงหดตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะการลงทุนในหมวดที่อยู่อาศัยหดตัวมากขึ้น ภาวะตลาดอสังหาริมทรัพย์ที่ชะลอตัวนั้นเห็นได้จากเครื่องชี้สำคัญ ๆ ได้แก่ ยอดสร้างบ้านใหม่ยังคงลดลงอย่างต่อเนื่องนับจากไตรมาสที่สองของปี 2549 เนื่องจากผู้ประกอบการจำเป็นต้องลดการสะสมสต็อกบ้านที่อยู่ในระดับสูง ในภาวะที่ยอดขายบ้านยังลดลงถึงร้อยละ 21.8 ต่อเนื่องจากที่ลดลงร้อยละ 19.9 ในไตรมาสก่อน และได้กดดันให้ราคาขายบ้านโดยเฉลี่ยลดลงต่อเนื่อง ราคาบ้านที่ลดลงได้ส่งผลกระทบต่อมูลค่าของหลักทรัพย์ค้ำประกันสินเชื่อ

นอกจากนี้การบริโภคภาคครัวเรือนทั้งในหมวดสินค้าคงทนและไม่คงทนชะลอตัวอย่างชัดเจน โดยยอดค้าปลีกขยายตัวร้อยละ 0.1 ลดลงจากร้อยละ 10.2 ในไตรมาสก่อน ตามภาวะความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ลดลงอยู่ระดับต่ำสุดนับตั้งแต่ปี 2546 การชะลอตัวของการใช้จ่ายภายในประเทศได้ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตชะลอลงเช่นเดียวกัน โดยดัชนีการผลิตของสถาบันจัดการการผลิต ลดลงต่อเนื่องมาอยู่ที่ระดับ 48.6 ในเดือนมีนาคม 2551 เช่นเดียวกับยอดคำสั่งซื้อสินค้าอุตสาหกรรมที่ปรับตัวลดลงในไตรมาสนี้

ด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจนั้นยังคงมีแรงกดดันเงินเพื่อเพิ่มขึ้น โดยในไตรมาสแรก อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 4.1 จากราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่สูงขึ้นตามราคาน้ำมันและค่าเงินดอลลาร์ที่อ่อนลง ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 2.4 ใกล้เคียงกับร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อน ส่วนหนึ่งเป็นผลจากอุปสงค์ภายในประเทศที่ชะลอตัว

□เศรษฐกิจกลุ่มประเทศยูโรโซน ขยายตัวร้อยละ 2.2 เทียบกับร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อน (หรือร้อยละ 0.7,qoq) โดยการขยายตัวในไตรมาสนี้มีลักษณะที่ทั่วถึงเป็นวงกว้างมากขึ้น คือ ประเทศเยอรมนี และฝรั่งเศสสามารถขยายตัวได้ดีขึ้นมากกว่าที่คาดไว้และสูงขึ้นจาก

ไตรมาสก่อน โดยมีแรงสนับสนุนสำคัญจากการส่งออกที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่เศรษฐกิจของประเทศสเปนและเนเธอร์แลนด์ชะลอตัวลงตามอุปสงค์ภายในประเทศที่อ่อนแอซึ่งเป็นผลกระทบต่อเนื่องจากปัญหา Sub-prime ในสหรัฐฯ ที่ได้ทำให้เกิดความผันผวนในตลาดการเงินและส่งผลกระทบต่อธนาคารเพิ่มความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อแก่ลูกค้ามากขึ้น ขณะเดียวกันการส่งออกมีแนวโน้มชะลอตัวตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวและค่าเงินยูโรที่แข็งค่าขึ้น ส่วนแรงกดดันต่อเงินเฟ้อนั้นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเงินเฟ้อเฉลี่ยของกลุ่มประเทศยูโรในไตรมาสแรกอยู่ที่ร้อยละ 3.4 สูงขึ้นจากร้อยละ 2.9 ในไตรมาสก่อน (สูงกว่าระดับเป้าหมายของธนาคารกลางที่ร้อยละ 2.0) ธนาคารกลางยุโรปจึงคงรักษาระดับอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 4.0 นับตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2550 แม้ว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะชะลอตัว

- **เศรษฐกิจญี่ปุ่น** ขยายตัวร้อยละ 1.0 ชะลอลงจากร้อยละ 1.7 ในไตรมาสก่อน เป็นการชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ไตรมาสที่สองของปี 2550 โดยการลงทุนในที่อยู่อาศัยยังคงหดตัวต่อเนื่อง แม้ว่าจะเริ่มมีสัญญาณการฟื้นตัวที่ดีขึ้นจากปริมาณการเริ่มก่อสร้างบ้านที่สูงขึ้นในไตรมาสนี้ แต่การลงทุนโดยรวมยังคงอ่อนตัว ซึ่งจะเห็นได้จากการลงทุนที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยหดตัวเป็นครั้งแรกในรอบห้าปี เนื่องจากผลกระทบจากการธุรกิจลดลงสอดคล้องกับความเชื่อมั่นภาคธุรกิจที่ลดลงต่อเนื่อง นอกจากนี้ยอดคำสั่งซื้อล่วงหน้าสินค้าอุตสาหกรรมประเภทเครื่องมือเครื่องจักรหดตัว ส่วนการบริโภคภาคเอกชนยังคงเปราะบางภายใต้สถานการณ์ที่ความเชื่อมั่นผู้บริโภคลดลงต่อเนื่องและอัตราเงินเฟ้อที่เร่งสูงขึ้น

สำหรับการส่งออกสินค้าและบริการยังคงขยายตัวสูงและเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญ โดยเป็นผลจากการส่งออกไปยังประเทศในภูมิภาคอาเซียนและจีนที่ยังขยายตัวได้ดี อย่างไรก็ตาม การนำเข้าที่เพิ่มสูงขึ้นส่งผลให้การส่งออกสุทธิสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจในไตรมาสนี้ได้น้อยลง สำหรับอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 1.0 เร่งตัวขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสะท้อนว่าความเสี่ยงจากภาวะเงินฝืดซึ่งเป็นปัญหาต่อเนื่องมานานได้เริ่มลดลง ทำให้ธนาคารกลางญี่ปุ่นยังคงรักษาสถานะอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 0.50 นับตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ปี 2550 แต่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานยังคงอยู่ในระดับต่ำเฉลี่ยประมาณร้อยละ 0.0 ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้ที่ธนาคารกลางอาจปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในระยะต่อไปหากพิจารณาว่าเศรษฐกิจมีแนวโน้มชะลอตัวชัดเจน

□ **เศรษฐกิจกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชีย** ส่วนใหญ่ขยายตัวได้ดีจากอุปสงค์ภายในประเทศที่ปรับตัวดีขึ้น อีกส่วนหนึ่งเป็นผลของการดำเนินนโยบายทางการเงินผ่อนคลายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในช่วงก่อนหน้า การลงทุนที่เพิ่มขึ้นสูง ช่วยชดเชยผลกระทบของการส่งออกสินค้าและบริการที่ชะลอตัวตามภาวะเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ซึ่งเป็นคู่ค้าหลักที่ชะลอตัว โดยส่วนใหญ่การส่งออกไปยังตลาดในภูมิภาคยังคงขยายตัวได้ดี ขณะเดียวกันการนำเข้าเพิ่มขึ้นสูงสอดคล้องกับแนวโน้มอุปสงค์ภายในประเทศที่แข็งแกร่งขึ้น แต่แรงกดดันทางด้านราคาเพิ่มขึ้นจากต้นทุนราคาน้ำมันและราคาอาหาร ซึ่งส่วนหนึ่งถูกชดเชยโดยการแข็งตัวของค่าเงินในภูมิภาค แต่อย่างไรก็ตามปัญหาเงินเฟ้อที่เป็นปัญหาสำคัญที่หลายประเทศในภูมิภาคกำลังเผชิญ เช่น อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ โดยสาเหตุหลักที่ส่งผลให้เกิดปัญหาดังกล่าว คือ การเพิ่มสูงขึ้นอย่างมากของราคาน้ำมัน ซึ่งส่งผลให้ต้นทุนสินค้าหลายชนิดเพิ่มขึ้น รวมทั้งการปรับตัวสูงขึ้นของราคาสินค้าเกษตรและอาหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าว

- **เศรษฐกิจจีน** ชะลอตัวเล็กน้อย โดยในไตรมาสแรกขยายตัวร้อยละ 10.6 ชะลอจากร้อยละ 11.2 ในไตรมาสก่อน ตามการชะลอตัวของการผลิตของภาคอุตสาหกรรม โดยผลผลิตอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยประมาณ 16.4 ในไตรมาสแรก ลดลงจากช่วง

เดียวกันของปีก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 18.3 ในด้านการใช้จ่ายพบว่าการส่งออกยังขยายตัวได้สูง ในไตรมาสแรกขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 21.4 (เดือนมีนาคม เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 30.6 เติบโตจากร้อยละ 6.5 ในเดือนกุมภาพันธ์ ตามการส่งออกเครื่องมือเครื่องจักรที่สูงขึ้น และเริ่มชะลอในเดือนเมษายน โดยขยายตัวร้อยละ 21.8) ในขณะที่การนำเข้าที่เพิ่มขึ้นในอัตราสูงกว่าการส่งออก ทำให้การส่งออกสุทธิสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจได้น้อยลงในไตรมาสนี้ อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจยังคงสามารถขยายตัวได้อย่างแข็งแกร่ง โดยมีแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายภายในประเทศที่กลับมาฟื้นตัวได้ช่วยชดเชยการส่งออกสุทธิที่ชะลอลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริโภคภาคเอกชนที่ปรับตัวดีขึ้นชัดเจน โดยยอดค้าปลีกขยายตัวร้อยละ 20.6 เติบโตจากร้อยละ 20.2 ในไตรมาสก่อน ส่วนการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรยังคงขยายตัวได้สูงร้อยละ 24.0 (และในเดือนเมษายนยังขยายตัวถึงร้อยละ 25.7)

ในด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อเร่งตัวขึ้นสูงต่อเนื่อง โดยในไตรมาสแรก อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 8.0 เติบโตจากร้อยละ 6.3 ในไตรมาสก่อน (เดือนเมษายน อัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ร้อยละ 8.5) เป็นผลจากราคาอาหารที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากได้รับผลกระทบจากพายุหิมะในช่วงต้นปี และตามภาวะอาหารในตลาดโลกที่สูงขึ้น

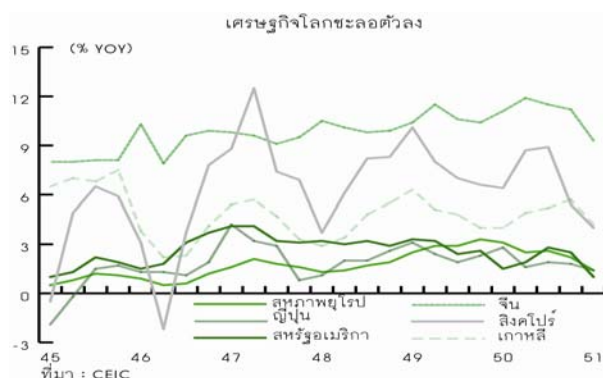

- เกาหลีใต้ ขยายตัวร้อยละ 5.7 เท่ากับในไตรมาสก่อน (และร้อยละ 0.7 qoq ซึ่งเป็นอัตราการขยายตัวต่ำสุดในรอบสามปี) การบริโภคขยายตัวร้อยละ 3.5 เทียบกับร้อยละ 4.1 ในไตรมาสแรกของปี 2550 ผู้ประกอบการเริ่มชะลอการลงทุน ทำให้การลงทุนหดตัวร้อยละ 0.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน การส่งออกยังคงขยายตัวในเกณฑ์ที่น่าพอใจร้อยละ 12.1 แต่ชะลอตัวเมื่อเทียบกับร้อยละ 17 ในไตรมาสสุดท้ายของปี 2550 ในขณะที่การนำเข้าชะลอตัวลงจากร้อยละ 14.4 เป็นร้อยละ 9.5 ทำให้การส่งออกสุทธิสนับสนุนการส่งออกมากขึ้น อย่างไรก็ตามการชะลอตัวลงของการนำเข้ามีสาเหตุมาจากการลดลงของการนำเข้าสินค้าบริการเป็นสำคัญ อัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3.1 ในเดือนมีนาคม อันเป็นผลมาจากการปลดคนงานของภาคอุตสาหกรรมการผลิต ซึ่งเป็นสัญญาณที่ชี้ให้เห็นถึงการชะลอตัวของเศรษฐกิจเกาหลีใต้ที่มีการขยายตัวยาวนานต่อเนื่องถึง 9 ปีหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้น อัตราเงินเฟ้อในเดือนมีนาคมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3.9 ซึ่งเป็นค่าที่สูงที่สุดในรอบสามปี ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและความเชื่อมั่นของผลิตลดลง อย่างไรก็ตามธนาคารกลางเกาหลีใต้ยังคงอัตราดอกเบี้ยไว้ที่ร้อยละ 5

2. ประมาณการเศรษฐกิจปี 2551

2.1 แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2551

ในช่วงที่เหลือของปี 2551 คาดว่าเศรษฐกิจโลกจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัญหา Sub-prime และการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาอย่างต่อเนื่อง โดยปัญหาในตลาดอสังหาริมทรัพย์และภาวะความผันผวนในภาคการเงินมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจจริงของสหรัฐอเมริกาชัดเจนมากขึ้น ขณะที่ข้อมูลล่าสุดในเดือนเมษายนแสดงให้เห็นว่าภาวะความผันผวนในภาคการเงินและการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศอุตสาหกรรมอื่น ๆ มากกว่าที่คาดการณ์ไว้ ขณะเดียวกันได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจเอเชียแม้ว่าจะยังคงมีแนวโน้มของการขยายตัวในเกณฑ์ดีจากการประเมินสถานการณ์ล่าสุด คาดว่าเศรษฐกิจโลกปี 2551 จะขยายตัวร้อยละ 3.8 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 4.9 ในปี 2550 ขณะที่การปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นของภาวะเงินเฟ้อจะเป็นข้อจำกัดของการขยายตัวของอุปสงค์ในประเทศและเป็นข้อจำกัดของการดำเนินนโยบายการเงินเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจมากขึ้น

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ
(อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันของปีที่ผ่านมา %)

	2549	2550					2551f	
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	ณ.ก.พ.	ณ. เม.ย.
โลก *	4.9	4.6	5.0	5.3	4.7	5.0	4.1	3.8
USA	2.9	1.5	1.9	2.8	2.5	2.2	1.2	1.0
กลุ่มยูโร	2.9	3.1	2.5	2.6	2.2	2.6	2.0	1.4
ญี่ปุ่น	2.2	2.8	1.6	1.9	1.8	2.1	1.6	1.4
สิงคโปร์	8.2	6.4	8.7	8.9	5.4	7.7	6.0	4.0
เกาหลีใต้	5.0	4.0	4.9	5.2	5.7	4.9	4.5	4.2
ฟิลิปปินส์	5.4	7.1	7.5	6.6	7.4	7.3	6.0	5.8
มาเลเซีย	5.9	5.5	5.7	6.7	7.3	6.3	5.5	5.0
จีน	11.1	11.1	11.9	11.5	11.2	11.4	10.0	9.3
เวียดนาม	8.2	7.7	8.8	8.7	9.3	8.4	8.0	7.3

ที่มา จาก CEIC หน่วยงานภาครัฐและค่าเฉลี่ยจากหลายแห่ง

2.2 แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2551: การใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวได้ดีขึ้น แต่การส่งออกชะลอตัว แรงกดดันเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นมาก และการเกินดุลบัญชีเดินสะพัดลดลง

2.2.1 ประเด็นหลัก

□ เศรษฐกิจไทยไตรมาสแรกขยายตัวได้สูงกว่าที่คาดการณ์ไว้ เป็นแรงส่งให้กับระบบเศรษฐกิจ (economic momentum) และยังมีปัจจัยภายในประเทศที่สนับสนุนการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศอย่างต่อเนื่องในช่วงที่เหลือของปี ในไตรมาสแรกการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนฟื้นตัวต่อเนื่อง และในช่วงต่อไปยังมียังมีปัจจัยสนับสนุนการฟื้นตัว ได้แก่ (i) อัตราดอกเบี้ยยังมีแนวโน้มทรงตัวอยู่ในระดับต่ำ (ii) ฐานรายได้ของประชาชนหลายกลุ่มปรับตัวดีขึ้นทั้งกลุ่มเกษตรกรที่จะได้รับประโยชน์จากราคาสินค้าเกษตรหลัก (ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน) ที่ยังสูงกว่าในปีที่ผ่านมา (iii) การปรับเพิ่มเงินเดือนภาคราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีผลเต็มที่ในปี 2551 รวมทั้งการปรับเพิ่มเต็มที่จะมีผลในเดือนกรกฎาคมนี้ และการปรับเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มเติมที่จะเริ่มมีผลในเดือนมิถุนายนนี้ รวมทั้งการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำวันละ 1-7 บาทตั้งแต่วันที่ 1 มกราคมเป็นต้นมา และ (iv) การดำเนินมาตรการภาครัฐเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของ การใช้จ่ายและการลงทุนรวมทั้งการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วยมาตรการภาษีเพื่อเพิ่มรายได้แก่ประชาชนและช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส มาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นการลงทุนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน มาตรการการเงินทุนเพื่อประชาชนและเศรษฐกิจฐานราก และมาตรการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

□ แต่ในช่วงต่อไปมีประเด็นความเสี่ยงที่ต้องบริหารจัดการเพื่อไม่ให้กลายเป็นอุปสรรคต่อการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องและกระทบต่อกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ประเด็นความเสี่ยงในช่วงที่เหลือของปี ประกอบด้วย (i) การเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วของราคาน้ำมัน ราคาอาหาร และค่าครองชีพโดยภาพรวม และนอกจากนี้ภาวะ

ตลาดแรงงานที่ค่อนข้างตึงตัวและอัตราการใช้จ่ายการบริโภคในในระดับที่สูงแล้วจะมีแรงกดดันต่อเงินเฟ้อได้ง่ายขึ้น หากการปรับเพิ่มประสิทธิภาพยังช้า (ii) ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลลดลงจากการที่การนำเข้าที่เพิ่มเร็วและขาดดุลน้ำมันมาก (iii) ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและผู้ประกอบการเริ่มลดลงในเดือนเมษายนในภาวะที่ต้นทุนการผลิตและต้นทุนการดำเนินการเพิ่มขึ้นรวมทั้งมีความขัดแย้งภายในประเทศต่อประเด็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และ (iv) การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก โดยที่เศรษฐกิจสหรัฐ ชะลอตัวจากผลกระทบจากปัญหา sub-prime ที่เริ่มต้นในปี 2550 ต่อเศรษฐกิจจึงมีมากขึ้น และผลกระทบต่อเนื่องต่อการส่งออกของประเทศต่าง ๆ ชัดเจนมากขึ้นในปีนี้

□ การประเมินสถานการณ์ในไตรมาสแรก ปัจจัยสนับสนุน และปัจจัยเสี่ยง ในช่วงที่เหลือของปี 2551 ชี้ว่าเศรษฐกิจไทยมีโอกาสที่จะขยายตัวได้สูงกว่าในปี 2550 และองค์ประกอบของการขยายตัวจะมีความสมดุลมากขึ้น โดยที่อุปสงค์ภายในประเทศสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจได้มากขึ้น ในขณะที่ปริมาณการส่งออกสุทธิจะสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจได้น้อยกว่าในปี 2550 แม้ว่าปริมาณการส่งออกจะยังขยายตัวได้ในเกณฑ์ดี แต่ปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นเร็วกว่าปริมาณการส่งออกมาก

2.2.2 ข้อสมมุติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2551

□ เศรษฐกิจโลกในปี 2551 มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 3.8 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 5.0 ในปี 2550 และเป็นการปรับลดจากสมมุติฐานเดิมที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.1 ซึ่งเป็นการปรับลดการขยายตัวของทุกประเทศเศรษฐกิจหลักและกลุ่มประเทศสำคัญในเอเชีย ได้แก่ เศรษฐกิจสหรัฐ ญี่ปุ่น ยุโรป จีน และกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงและอาเซียน (5) การปรับลดการคาดการณ์การขยายตัวของเศรษฐกิจโลกสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์และเงื่อนไข ดังนี้

(1) เครื่องชี้ทางเศรษฐกิจล่าสุดแสดงว่าผลกระทบปัญหา sub-prime ต่อเศรษฐกิจสหรัฐ นั้นรุนแรงกว่าที่คาด และในปี 2551 ผลกระทบต่อเนื่องต่อการส่งออกของ ญี่ปุ่น ยุโรป และเอเชียชัดเจนมากขึ้น ขณะที่การ

กระตุ้นการลงทุนในประเทศทำให้หลายประเทศมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นมากและมีผลให้การส่งออกสุทธิสนับสนุนเศรษฐกิจได้น้อยลง

- (2) ราคาน้ำมันที่สูงขึ้นมากจะเป็นข้อจำกัดต่อเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ
- (3) อัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้นมากในทุกประเทศจากราคาน้ำมันและราคาอาหารที่สูงขึ้นมาก โดยที่ส่งผลต่อเนื่องไปยังราคาสินค้าต่าง ๆ เป็นฐานกว้างมากขึ้น และกดดันให้อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเพิ่มขึ้น ธนาคารกลางของประเทศต่าง ๆ จึงมีมติระงับที่จะผ่อนคลายนโยบายการเงินเพื่อกระตุ้นอุปสงค์ภายในประเทศ

□ ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยจะเท่ากับ 110-120 ดอลลาร์ สรอ. ปรับเพิ่มขึ้นจากสมมุติฐานเดิมบาริลละ 80-85 ดอลลาร์ สรอ.⁸ และสูงกว่าราคาเฉลี่ย 68.83 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาริลในปี 2550 ทั้งนี้ในไตรมาสแรกราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยบาริลละ 91.50 ดอลลาร์ สรอ. และตั้งแต่วันที่ 22 พฤษภาคม ราคาเฉลี่ยเท่ากับบาริลละ 97.97 ดอลลาร์ สรอ. สูงกว่าราคาในช่วงเดียวกันของปีที่แล้วถึงร้อยละ 67.10 โดย ณ วันที่ 22 พฤษภาคม ราคาน้ำมันดิบดูไบสูงขึ้นเป็น 128.98 ดอลลาร์ สรอ. การปรับสมมุติฐานราคาน้ำมันสูงขึ้นในการประมาณการครั้งนี้เป็นการปรับตามราคาจริงในช่วง 5 เดือนแรกของปีที่สูงกว่าที่คาด และคาดว่าตลาดน้ำมันจะยังอยู่ในภาวะตึงตัว ประกอบกับค่าเงินดอลลาร์ สรอ. โดยเฉลี่ยยังอ่อนค่าลง แต่คาดว่าราคาน้ำมันดิบจะชะลอตัวเล็กน้อยในครึ่งหลังตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวและค่าเงินดอลลาร์ สรอ. ที่คาดว่าจะเริ่มทรงตัวได้ดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี

⁸ EIA ปรับเพิ่มคาดการณ์ราคาน้ำมันดิบ WTI ในปี 2551 เป็น 110 ดอลลาร์ สรอ. และลดลงเล็กน้อยเป็น 103 ดอลลาร์ในปี 2552 (จากคาดการณ์เมื่อเดือนเมษายนบาริลละ 101 ดอลลาร์ในปี 2551) ซึ่งสูงกว่าราคาเฉลี่ยบาริลละ 72 ดอลลาร์ สรอ. ในปี 2550 และ Lehman Brothers คาดการณ์ราคาน้ำมันดิบเบรนท์ในปี 2551 ที่บาริลละ 103 ดอลลาร์ สรอ. (จาก 72.60 ดอลลาร์ สรอ. ในปี 2550) ก่อนที่ลดลงเป็นบาริลละ 83 ดอลลาร์ในปี 2552

ราคาน้ำมันดิบและราคาขายปลีกในประเทศ

ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อบาร์เรล และ บาทต่อ ลิตร	2550						2551	
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	22 พ.ค.
โอมาน	62.6	55.7	65.2	70.7	83.41	68.75	92.34	129.12
ดูไบ	61.5	55.4	64.8	70.1	85.10	68.83	91.50	128.98
สิงคโปร์ 95	73.2	68.3	85.7	81.7	95.79	82.88	105.1	140.55
สิงคโปร์ HSD	76.5	69.7	81.3	86.5	102.60	86.87	114.4	173.10
ราคาขายปลีก เบนซิน 95	27.6	25.8	29.6	28.8	31.69	29.18	33.05	39.09
ราคาขายปลีก ดีเซล	25.6	23.4	25.2	25.9	28.45	25.66	29.36	35.94

ที่มา : สำนักงานนโยบายพลังงาน

□ ราคาสินค้าออกสินค้าในรูปของเงินดอลลาร์ สหรัฐ. คาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.0 และราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.0 ซึ่งราคานำเข้าที่เพิ่มขึ้นเร็วกว่าราคาส่งออกจะทำให้ประเทศเสียเปรียบอัตราการค้า (Term of trade) มากขึ้นในปีนี้ ทั้งนี้เป็นไปตามภาวะราคาน้ำมันนำเข้าและราคาวัตถุดิบนำเข้าที่เพิ่มเร็วกว่าราคาสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมส่งออกของไทย

2.2.3 ประเมินการเศรษฐกิจปี 2551: เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 4.5-5.5 และอัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 5.3-5.8 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 2.0 ของ GDP

- (1) การแถลงข่าววันที่ 25 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ประเมินการขยายตัวของเศรษฐกิจปี 2551 ในช่วงร้อยละ 4.5-5.5 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 3.2-3.7 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 4.1 ของ GDP
- (2) ในการแถลงข่าวครั้งที่ 26 พฤษภาคมนี้ สศช. ได้คงการประมาณการเศรษฐกิจปี 2551 ไว้ที่ระดับเดิม

ร้อยละ 4.5-5.5 แม้ว่าราคาน้ำมันและอัตราเงินเฟ้อจะสูงกว่าที่คาดไว้ ด้วยเหตุผล ดังนี้

- (2.1) เศรษฐกิจในไตรมาสแรกขยายตัวสูงกว่าที่คาดไว้ และจะเป็นแรงส่งที่ช่วยให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจมีความต่อเนื่อง
- (2.2) ปริมาณการส่งออกยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ดีกว่าที่คาดไว้เดิม ทั้งในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมและโอกาสในการส่งออกสินค้าเกษตรมีมากขึ้น
- (2.3) จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติมีแนวโน้มขยายตัวได้สูงตามเป้าหมายจำนวน 15.7 ล้านคน โดยที่ในไตรมาสแรกมีจำนวน 4.3 ล้านคนเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันถึงร้อยละ 13.3
- (2.4) ปัจจัยสนับสนุนที่จะมาชดเชยให้การใช้จ่ายและการลงทุนยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ในระดับที่ประมาณการไว้เดิม ประกอบด้วย การปรับเพิ่มเงินเดือนและอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ การดำเนินมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการใช้จ่ายและการลงทุน มาตรการสินเชื่อสำหรับประชาชนและเศรษฐกิจฐานราก และราคาสินค้าเกษตรสูงขึ้น

2.2.4 องค์ประกอบของการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2551

องค์ประกอบของการขยายตัวของเศรษฐกิจด้านอุปสงค์มีแนวโน้มที่จะมีความสมดุลมากขึ้น โดยที่อุปสงค์ภายในประเทศสนับสนุนการขยายตัวได้มากขึ้นกว่าในปี 2550 ในขณะที่ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการสุทธิสนับสนุนเศรษฐกิจได้น้อยลง โดยมีองค์ประกอบของการขยายตัว ดังนี้

- (1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภครวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.7 ปรับตัวดีขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 2.7 ในปี 2550 โดยที่การใช้จ่ายครัวเรือนขยายตัวร้อยละ 3.8 ซึ่งเป็นคงประมาณการอัตราการขยายตัวที่ระดับเดิมแม้ว่าราคาน้ำมันและอัตราเงินเฟ้อจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากคาดว่ามาตรการสนับสนุนการฟื้นตัวของการใช้จ่ายที่ออกมาเพิ่มเติมจะช่วยชดเชยผลกระทบ (มาตรการภาษี การปรับเพิ่มเงินเดือนและค่าจ้างขั้นต่ำ และราคาสินค้าเกษตรที่สูงขึ้นมาก) สำหรับการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของ

รัฐบาลนั้นคาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.0 โดยที่การเบิกจ่ายจะเร่งตัวมากขึ้นในครึ่งหลัง

- (2) การลงทุนรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.5 ปรับตัวดีขึ้นเช่นกันจากร้อยละ 1.4 ในปี 2550 และเป็นการปรับประมาณการสูงขึ้นจากร้อยละ 6.7 โดยที่การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 9.3 (ปรับเพิ่มจากการประมาณการเดิมร้อยละ 7.0) และการลงทุนภาครัฐขยายตัวร้อยละ 6.0 การปรับเพิ่มแนวโน้มการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนนั้น พิจารณาจากการลงทุนปรับตัวดีขึ้นกว่าที่คาดในไตรมาสแรก และการนำเข้าสินค้าทุนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาก ประกอบกับการออกมาตรการเพิ่มเติมของรัฐบาล เพื่อสนับสนุนการลงทุนภาคเอกชน อาทิ

□ **มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน และ SMEs** (ประกอบด้วย การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แก่ห้างหุ้นส่วนที่มีใช้นิติบุคคลตาม พรบ. ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน และมีเงินได้ไม่เกิน 1,200,000 บาทต่อปี ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิในส่วน 150,000 บาท (เดิมที่ต้องเสีย 15%) แก่บริษัทหรือห้าง นิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 5 ล้านบาท (SME ที่เข้าเกณฑ์ ประหยัดรายจ่าย รายละ 22,500 บาท)

□ **มาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นการลงทุน/เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน** ได้แก่ การให้บริษัทหรือห้างนิติบุคคลสามารถหักค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรได้มากขึ้น การยกเว้นภาษีสำหรับเงินได้ที่จ่ายเพื่อติดตั้งเครื่องจักรอุปกรณ์ประหยัดพลังงาน การที่บริษัทหรือห้างนิติบุคคลสามารถหักค่าเสื่อมราคา Software ได้ภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี การลดภาษีธุรกิจเฉพาะจากร้อยละ 3 เป็นร้อยละ 0.1 สำหรับกิจการขายอาหารมัลติพurpose และการลดค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนการโอน และการจดทะเบียนจำนองอาหารมัลติพurpose จากร้อยละ 2 เป็นร้อยละ 0.01

□ **โครงการสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์จะช่วยกระตุ้นการลงทุนในการก่อสร้างที่อยู่อาศัย**

- (3) มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.3 ปรับเพิ่มขึ้นจากการประมาณการเดิมร้อยละ 12.0 แต่ยังคงเป็นการชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 18.1 ในปี 2550 โดยปรับการประมาณการขยายตัวของปริมาณการส่งออกเป็นร้อยละ 6.3 เป็นการปรับเพิ่มตามสถานการณ์ล่าสุดที่แสดงว่าใน 4 เดือนแรกของปี ปริมาณการส่งออกยังขยายตัวได้ดีกว่าที่คาด อย่างไรก็ตามคาดว่าปริมาณการส่งออกจะชะลอลงในช่วงที่เหลือของปีตามภาวะการณ์ชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก และเป็นการชะลอตัวลงจากฐานการส่งออกที่สูงในปีที่แล้ว นอกจากนี้ยังได้ปรับเพิ่มแนวโน้มราคาส่งออกให้สูงขึ้นตามสถานการณ์ราคาน้ำมันและราคาสินค้าเกษตร สำหรับกลุ่มสินค้าที่คาดว่าจะยังขยายตัวได้ดี ประกอบด้วย ข้าว มันสำปะหลัง อาหารอิเล็กทรอนิกส์ และหมวดยานยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ
- (4) มูลค่าการนำเข้าจะเร่งตัวขึ้นมากตามภาวะการลงทุนและการใช้จ่ายภายในประเทศ โดยจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 22.0 สูงกว่าการขยายตัวร้อยละ 9.6 ในปี 2550 มาก และเป็นการปรับเพิ่มการประมาณการจากเดิมร้อยละ 15.4 โดยปรับเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและราคาสินค้านำเข้าตามสถานการณ์ล่าสุดที่แสดงว่าเพิ่มขึ้นเร็วกว่าที่คาดมาก
- (5) ดุลการค้าคาดว่าจะยังเกินดุล แต่เป็นการเกินดุลเพียงประมาณ 1.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. และเมื่อรวมกับดุลบริการที่คาดว่าจะเกินดุล จะส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลประมาณ 6.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือร้อยละ 2.0 ของ GDP ซึ่งต่ำกว่าการคาดการณ์เดิมที่ว่าจะเกินดุลประมาณร้อยละ 4.1 ของ GDP
- (6) ในปี 2551 อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 5.3-5.8 ซึ่งสูงกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิมร้อยละ 3.2-3.7 เนื่องจากแรงกดดันด้านต้นทุนราคาน้ำมันที่สูงขึ้นมาก การปรับเพิ่มราคาวัตถุดิบ ราคาอาหารและสินค้าเกษตรสูงขึ้น และการปรับเพิ่มเงินเดือนและค่าจ้าง ประกอบกับความต้องการสินค้าและบริการในประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

2.2.5 การประมาณการการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ในกรณีสูงและกรณีต่ำ

(1) การขยายตัวทางเศรษฐกิจในกรณีสูงอย่าง
น้อยร้อยละ 5.0 เศรษฐกิจทั้งปี 2551 จะสามารถ
ขยายตัวในอัตราสูงอย่างน้อยร้อยละ 5.0 ได้ภายใต้
เงื่อนไข (i) เศรษฐกิจโลกขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.8 และการส่งออกของไทยสามารถปรับตัว
และแข่งขันได้ภายใต้ต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นและ
ขยายตัวได้ประมาณร้อยละ 13.0-15.0 และรายได้
จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 8-9 (ii)
การเบิกจ่ายภาครัฐเฉลี่ยรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 85
ของวงเงินงบประมาณรัฐบาลและงบลงทุน
รัฐวิสาหกิจ โดยให้ความสำคัญในการเร่งรัดการ
เบิกจ่ายสำหรับการดำเนินโครงการเพื่อสนับสนุน
ประชาชนผู้มีรายได้น้อยในการพัฒนาอาชีพ และ
โครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณสุขและการ
แก้ปัญหาสังคม (iii) ความเชื่อมั่นประชาชนและ
ภาคธุรกิจฟื้นกลับมาหลังจากที่เริ่มลดลงในเดือน
เมษายน และ (iv)ราคาน้ำมันดิบลดลงในครึ่งหลัง
ของปีเนื่องจากการปรับเพิ่มปริมาณการผลิตของ
กลุ่มโอเปก และเป็นการปรับตัวลดลงจากราคาที่สูง
เกินกว่าปัจจัยพื้นฐานในช่วงครึ่งแรกของปี โดยที่
ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปีไม่เกินบาร์เรลละ
110-115 ดอลลาร์ สรอ.

(2) การขยายตัวทางเศรษฐกิจต่ำกว่าร้อยละ 5.0
ในกรณีที่ (i) เศรษฐกิจโลกชะลอตัวแรงกว่าที่คาด
และขยายตัวได้ต่ำกว่าร้อยละ 3.5 จากปัญหาราคา
น้ำมันและปัญหาหนี้ต่อคุณภาพที่รุนแรงและ
ยืดเยื้อ ซึ่งจะทำให้การส่งออกและการท่องเที่ยว
ของไทยขยายตัวได้น้อย (ii) การเบิกจ่าย
งบประมาณรัฐบาลและงบลงทุนรัฐวิสาหกิจต่ำกว่า
ร้อยละ 80 และ (iii) ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปี
สูงกว่า 120 ดอลลาร์ สรอ.

จากการประเมินปัจจัยสนับสนุน ปัจจัยเสี่ยงและการ
ขยายตัวในระดับสูงในไตรมาสแรกที่ผ่านมาคาดว่า
โอกาสที่เศรษฐกิจไทยปี 2551 จะขยายตัวได้ร้อยละ
5 – 5.5 เป็นประมาณร้อยละ 80

2.3 แนวโน้มภาคการผลิต

การผลิตภาคเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และ
อสังหาริมทรัพย์ มีแนวโน้มขยายตัวได้ดีกว่าในปี 2550
สำหรับภาคการเงินคาดว่าสินเชื่อจะขยายตัวได้มากขึ้น
อย่างไรก็ตามสถาบันการเงินต่าง ๆ จะอยู่ในช่วงของการ
ปรับตัวภายใต้บริบทใหม่ของภาคการเงิน ทั้งการนำ
BASEL II มาใช้ และการใช้พระราชบัญญัติสถาบันประกัน
เงินฝาก เป็นต้น สถานการณ์ด้านการผลิตมีแนวโน้ม ดังนี้

(1) สาขาเกษตรกรรม มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะ
สินค้าที่สำคัญ เช่น

(1.1) ข้าว การผลิตข้าวของไทยมีแนวโน้มที่ดี เนื่องจาก
ปริมาณน้ำมีเพียงพอ และราคามีแนวโน้มดีขึ้น
ตามราคาส่งออกที่เพิ่มขึ้น จากอุปสงค์ในตลาด
ต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับประเทศคู่แข่ง
ทางการค้าที่สำคัญ เช่น เวียดนาม อินเดีย ได้ลด
เป้าส่งออกเพื่อความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ
รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนจากภาครัฐที่อนุมัติ
ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ในปีงบประมาณปี 2551 โดย
กำหนดให้ไทยเป็น "ผู้นำคุณภาพข้าวและ
ผลิตภัณฑ์ข้าวเป็นที่ยอมรับของโลก" เพื่อเกษตรกรมี
รายได้มั่นคง และผู้บริโภคมั่นใจ ประกอบกับ
ผลผลิตข้าวนาปรังเริ่มทยอยออกสู่ตลาดมากขึ้น
คาดว่าผลผลิตข้าวนาปรังปีการผลิต 2551 เพิ่มขึ้น
ร้อยละ 12.0 จากปีที่แล้ว

(1.2) มันสำปะหลัง คาดว่าผลผลิตในปี 2551 มีแนวโน้ม
เพิ่มขึ้น เนื่องจากราคาน้ำมันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทำ
ให้ผู้บริโภคหันมาใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น
โดยเฉพาะแก๊สโซฮอล์ 91 และ 95 ทางกระทรวง
พลังงานได้กำหนดเป้าหมายการผลิตเอทานอลใน
ปี 2551 จำนวน 1.3 ล้านลิตรต่อวัน เพิ่มขึ้นจาก
0.5 ล้านลิตรต่อวัน ในปี 2550 ส่งผลให้อุปสงค์ของ
มันสำปะหลังสำหรับอุตสาหกรรมการผลิตเอทานอล
เพิ่มขึ้นด้วย ประกอบกับอุปสงค์มันสำปะหลังจาก
ต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะประเทศจีน และ
เกาหลีใต้ ที่ต้องการมันเส้นและมันอัดเม็ดจาก
ประเทศไทยเพิ่มขึ้น จึงคาดว่าราคามันสำปะหลัง
จะยังทรงตัวอยู่ในระดับสูงต่อไป

(1.3) ยางพารา ทิศทางปริมาณการผลิตและระดับราคามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากปริมาณความต้องการใช้ยางของโลก และการเก็งกำไรในตลาดล่วงหน้ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ประกอบกับราคายางสังเคราะห์มีแนวโน้มสูงตามราคาน้ำมัน ดังนั้นผู้ประกอบการได้หันมาใช้ยางธรรมชาติมากขึ้น โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมการผลิตยางมียาง ยางยืดรัดของ การผลิตยางล้อรถยนต์ ซึ่งมีความสอดคล้องกับการผลิตในอุตสาหกรรมยานยนต์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(1.4) ประมว สถานการณ์การผลิตในปี 2551 มีแนวโน้มลดลงตามการผลิตกุ้งที่มีขนาดใหญ่ หรือประมาณร้อยละ 20 ของการผลิตกุ้งทั้งหมด เนื่องจากราคาปัจจัยการผลิตเช่น อาหารสัตว์ ราคาน้ำมันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่วนการส่งออกไทยยังต้องเผชิญกับปัญหาการกีดกันทางการค้าของประเทศผู้นำเข้า เช่น สหรัฐอเมริกา แต่ปัจจัยบวกในปี 2551 คือ ไทยมีโอกาสทางการค้ากับประเทศคู่ค้า เช่น การตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย - ญี่ปุ่น (JTEPA) ทำให้ภาชีการนำเข้ากุ้งสดแช่เย็นแช่แข็ง และกุ้งแปรรูปของไทยลดลงจากร้อยละ 5 เหลือร้อยละ 0 การได้รับคืนสิทธิพิเศษทางภาชีศุลกากร (GSP) จากสหภาพยุโรป จึงคาดว่า การส่งออกกุ้งไทยในปี 2551 จะยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

(2) ภาคอุตสาหกรรม การผลิตเพื่อการส่งออกจะมีแนวโน้มชะลอลงตามภาวะการส่งออกเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่สำคัญมีแนวโน้มชะลอลง แต่การผลิตเพื่อการบริโภคภายในประเทศปรับตัวดีขึ้น ตามการบริโภคและการลงทุนภายในประเทศ อุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มขยายตัวดี เช่น อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ปีโตรเคมี เคมีภัณฑ์ และยานยนต์ โดยเฉพาะรถจักรยานยนต์ กลุ่มรถยนต์ที่ใช้พลังงานทางเลือก สำหรับในปี 2551 ปัจจัยที่ต้องดูแล คือ ราคาน้ำมันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต ในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น การปรับตัวของวิสาหกิจขนาดเล็กขนาดย่อมในเรื่องมาตรฐานคุณภาพสินค้า และการปรับตัวภายใต้การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิตของโลกอย่างต่อเนื่องที่ทำให้มีการแข่งขันจากผู้ผลิตที่ต้นทุนต่ำ เช่น จีน อินเดีย และเวียดนาม เป็น

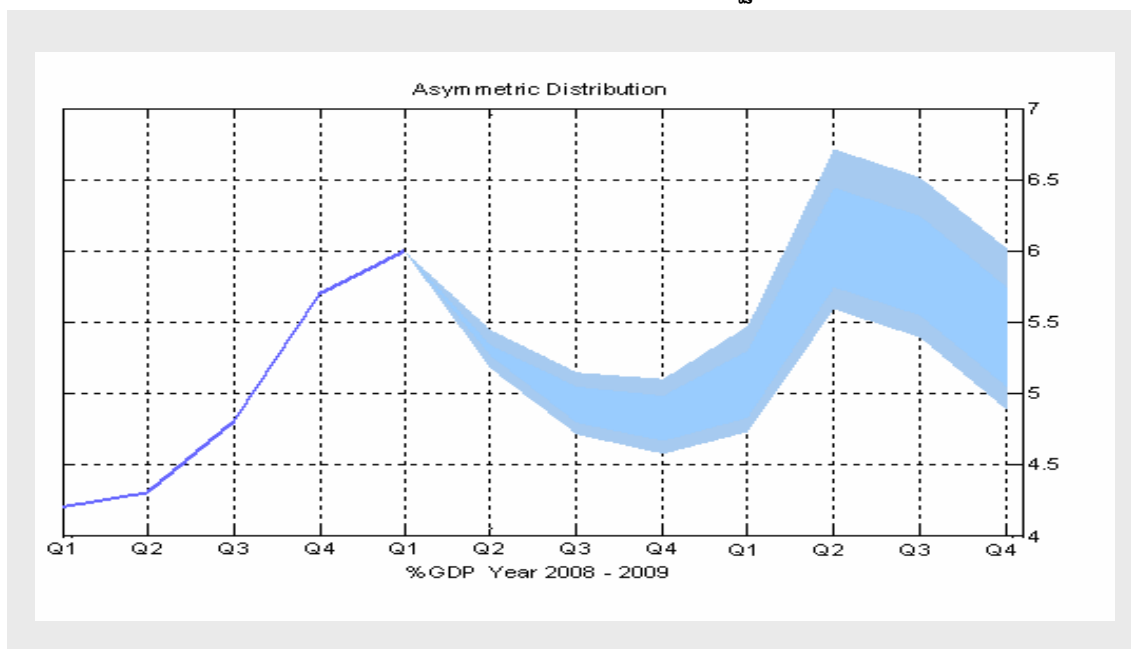
ต้น รวมทั้งจะต้องดำเนินการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ในอุตสาหกรรมที่ขาดแคลนแรงงาน และการเพิ่มผลผลิต การผลิตของแรงงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นเพื่อนำไปสู่การผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

(3) สาขาการก่อสร้าง แนวโน้มปรับตัวดีขึ้นโดยเฉพาะการก่อสร้างที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล เนื่องจากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้บริโภคต่อการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมัน ทำให้อุปสงค์ต่อโครงการที่อยู่อาศัยใกล้ ๆ แนวเส้นทางก่อสร้างรถไฟฟ้าเพิ่มขึ้น และการก่อสร้างอาคารสำนักงานและอาคารโรงงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ตามภาวะเศรษฐกิจที่ยังขยายตัวอยู่ และความชัดเจนของโครงการก่อสร้างระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน รวมทั้งปัจจัยทางด้านอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับต่ำ ประกอบกับรัฐบาลได้ออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านอสังหาริมทรัพย์ โดยให้สิทธิลดหย่อนภาษีธุรกิจเฉพาะอสังหาริมทรัพย์เหลือร้อยละ 0.1 จากเดิมอยู่ที่ร้อยละ 3.0 ส่วนค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนการโอน การจำนองอสังหาริมทรัพย์ทั้งบ้านเดี่ยวบ้านแฝด ทาวน์เฮาส์ อาคารพาณิชย์ ห้องชุด อาคารสำนักงานจากร้อยละ 2 เหลือร้อยละ 0.01 ที่มีผลบังคับใช้เมื่อสิ้นเดือนมีนาคม 2551 มาตรการดังกล่าวจะเป็นปัจจัยสนับสนุนให้ธุรกิจการก่อสร้างและธุรกิจที่เกี่ยวข้องให้ฟื้นตัวได้ดีกว่าปีที่ผ่านมา

(4) สาขาบริการท่องเที่ยว ในปี 2551 ได้กำหนดเป้าหมายนักท่องเที่ยว 15.7 ล้านคน จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าประเทศไทย 14.3 ล้านคนในปี 2550 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.8 มีการคาดการณ์รายได้ 600,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 506,435 ล้านบาทในปี 2550 โดยในปี 2551 – 2552 รัฐบาลได้ประกาศให้เป็น “ปีแห่งการท่องเที่ยวไทย” ซึ่งแนวทางการดำเนินงาน คือ การฟื้นฟูพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยวการสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงพื้นที่ที่มีศักยภาพ เช่น การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งอ่าวไทย The Royal Coast หรือ Thailand Riviera ส่งเสริมตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มดูแลสุขภาพ กลุ่มประชุมและแสดงสินค้า และกลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม เป็นต้น รวมทั้งการยกระดับให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก (World Class Destination) เพื่อสร้างมูลค่ามาตรฐาน

การบริการเพื่อการแข่งขันกับประเทศต่างๆ และมีการยกระดับมาตรฐานการดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

โอกาสความน่าจะเป็นในการขยายตัวทางเศรษฐกิจปี 2551

3. การบริหารจัดการเศรษฐกิจในปี 2551

ในช่วงที่เหลือของปี 2551 รัฐบาลจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการที่จะบริหารความเสี่ยงและลดผลกระทบจากปัจจัยเสี่ยงเรื่องราคาน้ำมันที่สูงขึ้นจากที่คาดการณ์ไว้เดิมมาก ซึ่งได้ส่งผลกระทบให้ต้นทุนการผลิตและการประกอบการของภาคธุรกิจและผลกระทบต่อค่าครองชีพของประชาชนให้สูงขึ้นมาก รวมทั้งผลกระทบจากเศรษฐกิจโลกชะลอตัวต่อภาคการส่งออก โดยในระยะสั้นนั้นควรมุ่งบรรเทาผลกระทบราคาน้ำมันต่อกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม และรณรงค์ให้เกิดการประหยัดพลังงานและการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการเร่งรัดการใช้พลังงานทดแทนให้ได้ตามเป้าหมาย ในขณะเดียวกัน ต้องเร่งรัดมาตรการระยะยาวให้เริ่มดำเนินการได้ตามกำหนดเวลาโดยเฉพาะโครงการภาครัฐเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการขนส่งและการกระจายสินค้า และระบบขนส่งมวลชนในเขตกรุงเทพและปริมณฑลให้เป็นไปตามเป้าหมาย รวมทั้งการติดตามให้การดำเนินมาตรการเพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการของวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมให้มีความคืบหน้าและมีผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม การยกระดับมาตรฐานอาหารปลอดภัยและการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร รวมทั้งการเร่งรัดส่งเสริมการท่องเที่ยว และการลงทุน โดยมีแนวทางการบริหารจัดการดังนี้

- 3.1 การรณรงค์ให้เกิดการประหยัดพลังงานและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานอย่างต่อเนื่อง และการเร่งรัดให้แผนการใช้ NGV ของภาคการขนส่งดำเนินไปตามเป้าหมายทั้งการขยายจำนวนสถานีบริการ NGV และการเพิ่มจำนวนรถยนต์ที่ใช้ NGV รวมทั้งการรณรงค์การใช้พลังงานทางเลือกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (เช่น แผนการใช้ E10/95 E10/91 E20/95 B2 และ B5 เป็นต้น)

- 3.2 การดูแลผู้ด้อยโอกาส/คนชรา/ผู้เกษียณอายุเพิ่มเติมเพื่อลดผลกระทบค่าครองชีพเฉพาะกลุ่ม ในปัจจุบันนั้นผู้สูงอายุที่ได้รับจัดสรรเบี้ยยังชีพมีจำนวนประมาณ 1.755 ล้านคน จากจำนวนทั้งหมด 6.33 ล้านคน สำหรับคนพิการนั้นได้รับจัดสรรจำนวน 229,985 คน จากจำนวนรวม 1.098 ล้านคน เป็นต้น
- 3.3 การดูแลราคาสินค้าเกษตรและรายได้เกษตรกร โดยมุ่งเน้นการพัฒนาประสิทธิภาพ การผลิตและคุณภาพผลผลิต และสร้างกลไกให้เกิดการส่งผ่านราคาสินค้าที่สูงขึ้นไปยังเกษตรกรได้อย่างยุติธรรม
- 3.4 การเร่งรัดและประเมินผลการดำเนินงานภายใต้กรอบการขยายสินเชื่อ SMEs ให้มีความคืบหน้าตามเป้าหมายที่กำหนด เพื่อให้ SMEs จะสามารถฟื้นตัวและสามารถปรับปรุงเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตได้อย่างแท้จริง ทั้งในกรอบของเงินกองทุนช่วยเหลือ SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากค่าเงินบาท (วงเงิน 5,000 ล้านบาท) และการให้ความช่วยเหลือด้านสินเชื่อแก่ SMEs เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต การปรับปรุงเทคโนโลยี หรือพัฒนากระบวนการผลิตสินค้าและบริการ (วงเงิน 40,000 ล้านบาท แบ่งเป็นโดยธนาคารแห่งประเทศไทย 20,000 ล้านบาท และสถาบันการเงิน 20,000 ล้านบาท)
- 3.5 การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณประจำปี 2551 ของภาครัฐให้สามารถเบิกจ่ายได้ตามเป้าหมายอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 94 สำหรับงบประมาณรัฐบาล โดยเฉพาะการดำเนินงานโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน (SML) ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งการแก้ปัญหาความยากจน และการสนับสนุนกิจการขนาดเล็กขนาดย่อม สำหรับงบประมาณรัฐวิสาหกิจนั้นกำหนดเป้าหมายการเบิกจ่ายร้อยละ 90 ทั้งนี้โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการขับเคลื่อนแผนพัฒนาและงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
- 3.6 การทบทวนและดูแลราคากลางโครงการภาครัฐให้มีความเหมาะสมตามอัตราเงินเฟ้อที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้เพื่อป้องกันความล่าช้าในการดำเนินโครงการร่วมกับภาคเอกชน และเป็นการสนับสนุนให้การลงทุนฟื้นตัวได้อย่างต่อเนื่อง (ตั้งแต่ปี 2550 จนถึงปัจจุบันราคาวัสดุก่อสร้างเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 15-20)
- 3.7 การสร้างความเชื่อมั่นให้กับภาคการลงทุนอย่างต่อเนื่อง โดยการสานต่อนโยบายด้านการลงทุนภาครัฐทางด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความต่อเนื่อง โดยเฉพาะการจัดเตรียมการลงทุนโครงการระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครอย่างเป็นรูปธรรม และผลักดันให้โครงการที่ได้รับอนุมัติแล้วเริ่มก่อสร้างได้ในปี 2551 เพื่อสร้างพื้นฐานการขยายตัวและการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจในระยะยาว ตลอดจนการพัฒนาบบโลจิสติกส์ของประเทศ เร่งรัดการแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ และปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวของการลงทุนของภาคเอกชน และผลักดันการดำเนินการ “ปีแห่งการลงทุน 2551/2552”
- 3.8 การส่งเสริมการท่องเที่ยวและการลงทุนให้ฟื้นตัวจากภาวะการชะลอตัวในปี 2550 และเร่งดำเนินการ “ปีแห่งการลงทุน ไทย 2551 / 2552” และ “ปีแห่งการท่องเที่ยวไทย 2551/2552”

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2551

	ข้อมูลจริง			ประมาณการปี 2551	
	2548	2549	2550	25 ก.พ._f	26 พ.ค._f
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	7,095.6	7,830.30	8,485.2	9,231.9	9,418.6
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	109,440.9	120,763.40	128,563.6	139,877	142,705.6
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	176.2	206.6	245.5	286.7	292.5
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สรอ. ต่อหัวต่อปี)	2,715	3,186.40	3,720.0	4,344	4,431.9
อัตราการขยายตัวของ GDP (ณ ราคาคงที่, %)	4.5	5.1	4.8	4.5-5.5	4.5-5.5
การลงทุนรวม (ณ ราคาคงที่, %)	10.6	3.8	1.4	6.7	8.5
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	10.6	3.7	0.5	7.0	9.3
ภาครัฐ (ณ ราคาคงที่, %)	10.8	3.9	4.0	6.0	6.0
การบริโภครวม (ณ ราคาคงที่, %)	5.3	3.0	2.7	4.7	4.7
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	4.5	3.2	1.4	3.8	3.8
ภาครัฐบาล (ณ ราคาคงที่, %)	10.8	2.3	10.8	10.0	10.0
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	3.9	8.5	7.1	5.9	7.3
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	109.4	127.9	151.2	169.3	171.3
อัตราการขยายตัว (%)	15.2	17.0	18.1	12.0	13.3
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	4.3	8.3	7.2	6.0	6.3
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	8.7	2.6	3.5	6.6	10.0
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	117.6	126.9	139.2	161.1	169.8
อัตราการขยายตัว (%)	25.8	7.9	9.6	15.4	22.0
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	8.9	0.2	1.5	6.9	11.0
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	-8.3	1.0	12.0	8.1	1.5
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{1/}	-7.6	2.2	14.9	11.6	6.0
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	-4.3	1.0	6.1	4.1	2.0
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	4.5	4.7	2.3	3.2-3.7	5.3-5.8
GDP Deflator	4.5	5.0	2.7	3.2-3.7	5.5-6.0
อัตราการว่างงาน	1.8	1.5	1.4	1.5	1.5

ที่มา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 26 พฤษภาคม 2551

หมายเหตุ ^{1/} Reinvested earnings has been recorded as part of FDI in Financial account, and its contra entry recorded as income on equity in current account.

แนวโน้มเศรษฐกิจโลกปี 2551

สหรัฐ: เครื่องชี้ทางเศรษฐกิจในเดือนเมษายนแสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจสหรัฐยังอยู่ในภาวะอ่อนตัว แม้ว่า GDP ในไตรมาสแรกจะขยายตัวสูงกว่าที่ตลาดคาดการณ์ไว้ แต่การขยายตัวดังกล่าวมาจากการเพิ่มขึ้นของการลงทุนในสินค้าคงคลังเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าภาคเศรษฐกิจยังอยู่ระหว่างการแก้ปัญหาในภาคการเงินและการปรับตัวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้คาดได้ว่าพลวัตรของการเข้าสู่ภาวะความถดถอยของภาคเศรษฐกิจจริงยังไม่สิ้นสุด โดยพิจารณาจากเงื่อนไขและการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ (1) ภาคการเงินยังคงผันผวนและความเชื่อมั่นในภาคการเงินยังต่ำเมื่อพิจารณาจากความแตกต่างของอัตราผลตอบแทนของตราสารทางการเงินประเภทต่าง ๆ กับพันธบัตรและตั๋วเงินคลังรัฐบาล (Spread) ที่ยังเพิ่มสูงขึ้น (2) ภาวะความตกต่ำในตลาดที่อยู่อาศัยยังไม่ผ่านพ้นจุดต่ำสุด โดยดัชนี Case – Shiller index แสดงว่าราคาที่อยู่อาศัยยังคงลดลงต่อเนื่องและเป็นการลดลงในอัตราที่เร็วขึ้น (3) ภาคการผลิตยังคงอ่อนตัว โดยดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมปรับลดลงร้อยละ 0.7 เกินกว่าการคาดการณ์ของตลาด และเป็นการปรับลดที่รุนแรงที่สุดในรอบ 2.5 ปี (4) การบริโภคภาคเอกชนยังอ่อนตัวซึ่งเป็นผลมาจากการว่างงานที่เพิ่มขึ้น เงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น และความเข้มงวดด้านมาตรฐานสินเชื่อ โดยการค้าปลีกในเดือนเมษายนปรับตัวลดลงร้อยละ 0.2

แต่ทางการสหรัฐได้ดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาสภาพคล่องตึงตัวอย่างต่อเนื่องโดยมีมาตรการสำคัญ ๆ ต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการไปแล้วได้แก่ (1) การลดอัตราดอกเบี้ย Fed fund rate ล่าสุด Fed ลดอัตราดอกเบี้ยอีกร้อยละ 0.25 ในเดือนเมษายน ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายลดลงเป็นร้อยละ 2.0 รวมทั้งปรับลด Spread ของ Discount rate ลงร้อยละ 0.75 ในเดือนมีนาคม (2) การเพิ่มสภาพคล่องภายใต้ Term Securities Lending Facility (TSLF) แก่สถาบันการเงินในวงเงินสูงสุดถึง 200,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐโดยใช้ตราสารที่หนุนหลังโดยสินเชื่ออสังหาริมทรัพย์ (Mortgage-backed securities: MBS) เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันในเดือนมีนาคมและล่าสุดในเดือนพฤษภาคมได้ยินยอมให้สถาบันการเงินใช้ตราสารที่หนุนหลังโดยทรัพย์สินระดับ AAA (AAA-rated Asset Backed Securities: ABS) เป็นหลักทรัพย์ในการค้ำประกัน (3) การขยายวงเงินสินเชื่อภายใต้ Term Auction Facility (TAF) เป็น 100,000 ล้านดอลลาร์ในเดือนมีนาคม และล่าสุดในเดือน พ.ค. ได้ขยายเป็น 150,000 ล้านดอลลาร์ (3) การขยายวงเงินสินเชื่อภายใต้ Swap agreements กับธนาคารกลางสหภาพยุโรปและสวิสเซอร์แลนด์เป็นวงเงิน 50,000 และ 12,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐตามลำดับ (4) มาตรการคืนภาษีในวงเงิน 150,000 ล้านดอลลาร์ (5) อนุมัติให้ Federal Housing Administration เพิ่มขอบเขตการค้ำประกันสินเชื่อรวมทั้งขยายสินเชื่อของ Federal Home Loan Mortgage Corporation และ Federal National Mortgage Association เป็นวงเงิน 200,000 ล้านดอลลาร์ สรอ.

การตอบสนองทางนโยบายทำให้บรรยากาศด้านการลงทุนและตลาดสินเชื่อเริ่มมีแนวโน้มปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น โดยที่ตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากระดับต่ำสุดประมาณร้อยละ 11 ขนาดของความสูญเสียในสถาบันการเงินเริ่มมีความชัดเจนมากขึ้นซึ่งจะเห็นได้จากการเพิ่มทุนเพื่อแก้ไขปัญหาของสถาบันการเงิน การขยายวงเงินสินเชื่อให้แก่ Dealers ที่ประสบปัญหาทางการเงินและการขยายวงเงินสินเชื่อให้แก่ Federal Home Loan Mortgage Corporation และ Federal National Mortgage Association ช่วยลดปัญหาความเสี่ยงของ

การผัดขันธ์ครั้งนี้ นอกจากนั้นการยินยอมให้ Dealers สามารถกู้ยืมโดยใช้ตราสารที่หนุนหลังโดยสินเชื่ออสังหาริมทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันช่วยให้ภาคธุรกิจสามารถระดมทุนเพื่อปล่อยสินเชื่อได้มากขึ้น โดยภาพรวมมาตรการด้านการขยายสินเชื่อของทางการสหรัฐส่งผลให้อัตราดอกเบี้ย Mortgage rate ปรับตัวลดลงเล็กน้อย Spread ของพันธบัตรคุณภาพดีปรับตัวลดลงจากระดับสูงสุดร้อยละ 3.05 ในเดือนมีนาคมเป็นร้อยละ 2.68 ในเดือนเมษายน ในขณะที่ Spread ของตราสารหนี้คุณภาพต่ำ (Junk bond) ลดลงจากระดับสูงสุดร้อยละ 8.62 เป็นร้อยละ 6.92 ในช่วงเวลาเดียวกัน การปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นในภาคการเงินเมื่อรวมกับอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้นและมาตรการในการแก้ไขปัญหาที่ได้ดำเนินการในช่วงที่ผ่านมา คาดว่าจะทำให้นาการกลางสหรัฐเริ่มลดบทบาทความสำคัญของการใช้การลดดอกเบี้ยอย่างรุนแรงเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ

แม้ว่าสถานการณ์ในตลาดสินเชื่อและบรรยากาศการลงทุนจะเริ่มปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น ดัชนีชี้้นำทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ ยังแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มการชะลอตัวทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคยังปรับตัวลดลงและอยู่ในระดับต่ำสุดในรอบ 5 ปี คำสั่งซื้อล่วงหน้ายังคงปรับตัวลดลง นอกจากนั้น การที่ราคาที่อยู่อาศัยยังปรับตัวลดลงต่อเนื่อง จะส่งผลกระทบต่อความมั่งคั่งของครัวเรือนและความมั่นคงของระบบการเงินซึ่งจะเป็นข้อจำกัดของการฟื้นตัวในภาคเศรษฐกิจจริงในระยะต่อไป แม้ว่าจะได้รับแรงสนับสนุนจากมาตรการคืนภาษีและนโยบายการลดอัตราดอกเบี้ยตลอดช่วงที่ผ่านมาจะมีประสิทธิผลมากขึ้น แต่ทั้งนี้ก็ยังขึ้นอยู่กับความเข้มงวดของมาตรฐานสินเชื่อที่กำหนดโดยสถาบันการเงิน ดังนั้นโดยภาพรวมจึงคาดว่าภาพฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐในช่วงที่เหลือของปีมีแนวโน้มจะเป็นไปอย่างช้า ๆ และรวมทั้ง 2551 จะขยายตัวประมาณร้อยละ 0.8 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 2.2 ในปีที่ผ่านมาและต่ำกว่าร้อยละ 1.2 ที่คาดการณ์ไว้ในเดือนกุมภาพันธ์

ผลกระทบของภาวะความผันผวนในภาคการเงินและการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐต่อเศรษฐกิจของประเทศอุตสาหกรรมอื่น ๆ มีแนวโน้มสูงกว่าที่ได้ประมาณการไว้ การชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศอุตสาหกรรมอื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง โดย

○ กลุ่มประเทศยูโรโซน เริ่มมีความแตกต่างของการขยายตัวทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศอุตสาหกรรมที่เป็นสมาชิกมากขึ้น เศรษฐกิจของประเทศเยอรมันเริ่มปรับตัวต่อการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐ ในขณะที่ สเปนและอิตาลีมีแนวโน้มของการปรับตัวทางเศรษฐกิจที่รุนแรงมากขึ้น ในเดือนเมษายน ดัชนี Purchasing Managers' Index อ่อนตัวลงมาก โดยดัชนีด้านคำสั่งซื้อ (New orders) ลดลงเป็นครั้งแรกนับจากเดือนสิงหาคม ปี 2548 ดัชนี PMI ภาคบริการชะลอตัวลง แต่ดัชนีดังกล่าวของประเทศเยอรมนีขยายตัวสูงขึ้นในขณะที่ดัชนีของประเทศสมาชิกอื่น ๆ ปรับตัวลดลง ดัชนี PMI ภาคอุตสาหกรรมชะลอตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 3 ซึ่งเป็นผลมาจากการชะลอตัวของอุปสงค์ในตลาดโลกและค่าเงิน Euro ที่แข็งตัว ดัชนีความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจปรับตัวลดลงจาก 99.6 ในเดือนมีนาคม เป็น 97.1 ในเดือนเมษายน ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดนับจากเดือนสิงหาคมปี 2548

โดยภาพรวม เครื่องชี้เศรษฐกิจแสดงให้เห็นถึงการชะลอตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในขณะที่ภาวะเงินเฟ้อที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นจะเป็นข้อจำกัดที่สำคัญของการขยายตัวของอุปสงค์ในประเทศ และการแข็งตัวของค่าเงินเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของภาคการส่งออก ECB ได้จัดตั้งสภาพคล่องแก่ภาคการเงินและดำเนินมาตรการเพื่อลดปัญหาความตึงตัวของภาคการเงินอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม แรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 ในเดือนมีนาคม ซึ่งเป็นอัตราสูงสุดนับจากการก่อตั้ง Eurozone ในปี 2542 ทำให้ ECB ประสบปัญหาในการรักษาความสมดุลระหว่างการขยายตัวทางเศรษฐกิจกับการสร้างเสถียรภาพด้านราคา

อย่างไรก็ตาม จากการที่อัตราดอกเบี้ยดอกเบี้ยนโยบายยังอยู่ในระดับร้อยละ 4 อย่างต่อเนื่องนับจากเดือน สิงหาคม 2540 ทำให้ความวิตกกังวลด้านแนวโน้มการชะลอตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้นคาดว่า ECB จะลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงประมาณร้อยละ 0.25-0.5 ในช่วงครึ่งหลังของปีซึ่งแรงกดดันด้านการชะลอตัวทางเศรษฐกิจมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในขณะที่แรงกดดันด้านเงินเฟ้อมีแนวโน้มผ่อนคลายลง แนวโน้มการชะลอตัวทางเศรษฐกิจดังกล่าวคาดว่าจะทำให้เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศยูโรโซนในปี 2551 ขยายตัวประมาณร้อยละ 1.4 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 2.0 ในปี 2550 ในขณะที่เงินเฟ้อคาดว่าจะปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 2.1 เป็นร้อยละ 2.8

เศรษฐกิจญี่ปุ่น: ยังคงมีแนวโน้มชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมปรับตัวลดลงมากซึ่งเป็นผลมาจากการชะลอตัวของประเทศสหรัฐและกลุ่มประเทศยุโรป รวมทั้งผลกระทบจากค่าเงินเยนที่แข็งตัว ในขณะที่อุปสงค์ภายในประเทศยังคงอยู่ในภาวะอ่อนตัว ในเดือนเมษายน ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการปรับตัวลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 3 เดือนในขณะที่ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคปรับตัวลดลงต่ำสุดในรอบ 5 ปี ซึ่งสะท้อนถึง

แนวโน้มการอ่อนตัวของเศรษฐกิจในประเทศมากขึ้น แม้ว่าการชะลอตัวของการส่งออกไปยังตลาดสหรัฐอเมริกาในไตรมาสแรกจะถูกชดเชยโดยการขยายตัวของการส่งออกไปยังประเทศจีนและเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้เศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวในเกณฑ์สูงก็ตาม ข้อมูลล่าสุดแสดงให้เห็นว่า การส่งออกไปยังตลาดจีนขยายตัวเพียงร้อยละ 1.9 ในเดือนมีนาคมซึ่งเป็นอัตราต่ำสุดนับจากเดือนพฤษภาคม ปี 2548 แนวโน้มภาวะการชะลอตัวดังกล่าวนอกจากจะทำให้ธนาคารกลางประเทศญี่ปุ่นตัดสินใจเลื่อนการประกาศขึ้นดอกเบี้ยแล้ว การปรับประมาณการเศรษฐกิจครั้งล่าสุดยังแสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ของการดำเนินนโยบายการเงินกระตุ้นเศรษฐกิจหากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวลงมาก

เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศเอเชีย: ยังมีแนวโน้มการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แต่มีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมมากขึ้น ข้อมูลล่าสุดแสดงให้เห็นว่า ปริมาณการส่งออกของประเทศในกลุ่ม ASEAN-5 Asian NIEs และอินเดียเริ่มมีแนวโน้มชะลอตัวลง โดยเฉพาะการส่งออกไปยังกลุ่มประเทศอุตสาหกรรม ดังนั้นการขยายตัวของอุปสงค์ในประเทศและการค้าในภูมิภาคจะมีบทบาทสำคัญมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม การปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นของภาวะเงินเฟ้อเริ่มเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของอุปสงค์ในประเทศจากการประเมินสถานการณ์ล่าสุด คาดว่าเศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชียมีแนวโน้มที่จะชะลอตัวนำโดยการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนและอินเดียซึ่งคาดว่าจะขยายตัวประมาณร้อยละ 9.3 และร้อยละ 9.7 ตามลำดับ ชะลอตัวลงจากร้อยละ 11.4 และร้อยละ 9.2 ในปี 2550 ในขณะที่เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศ Asian NIEs และ ASEAN-5 โดยภาพรวมคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.0 และร้อยละ 5.8 เทียบกับร้อยละ 5.6 และร้อยละ 6.3 ในปี 2550

แนวโน้มราคาน้ำมันปี 2551

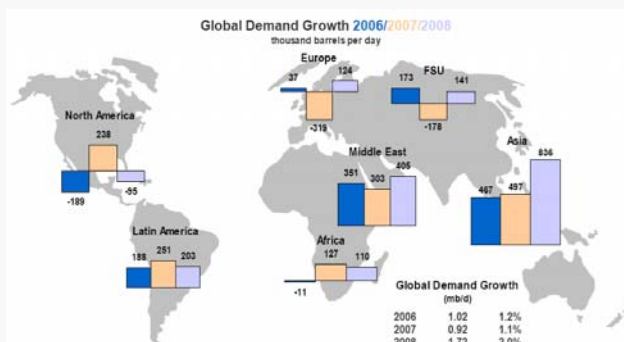
ในช่วง 5 เดือนแรกราคาน้ำมันสูงขึ้นมาก อันเนื่องจากภาวะตลาดน้ำมันตึงตัว และเงินดอลลาร์ สรอ. ที่อ่อนค่า และการคาดการณ์ว่าจะอ่อนค่าลงต่อไปจะก่อให้เกิดการปรับพอร์ตการลงทุนไปสู่สินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ มากขึ้น ประกอบกับมีปัญหาค่าความตึงเครียดในประเทศผู้ผลิตน้ำมันที่สำคัญทั้งในจีเรียและอาร์เจนตินา รวมทั้งความต้องการน้ำมันเพื่อสะสมสต็อกน้ำมันที่ลดลงของกลุ่มประเทศ OECD

สำหรับในช่วงที่เหลือของปีราคาน้ำมันยังมีแนวโน้มทรงตัวอยู่ในระดับสูงต่อไปบนเงื่อนไขปัจจัยเดิม โดยที่ภาวะตลาดยังคงตึงตัว เนื่องจากปริมาณความต้องการใช้ที่ยังเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจใหม่ เช่น จีน อินเดียและกลุ่มประเทศผู้ส่งออกน้ำมัน แต่อย่างไรก็ตามคาดว่าราคาน้ำมันดิบจะชะลอตัวลงเล็กน้อยในช่วงครึ่งหลังของปี โดยมีสาเหตุสำคัญจากปริมาณการผลิตน้ำมันของกลุ่มประเทศผู้ผลิตน้ำมันทั้งในและนอกกลุ่มโอเปกที่คาดว่าจะปรับเพิ่มขึ้น และคาดว่าทั้งปี 2551 ราคาน้ำมันดิบดูไบโดยเฉลี่ยจะเท่ากับ 110-120 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ซึ่งสูงกว่าราคาเฉลี่ยที่ 68.83 ดอลลาร์ต่อบาร์เรลในปี 2550 มาก ปัจจัยสำคัญที่เป็นแรงผลักดันให้ราคาน้ำมันดิบยังคงตัวในระดับสูงมีดังนี้

(1) ปริมาณความต้องการใช้น้ำมันที่ปรับเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยที่ International Energy Agency (IEA) คาดการณ์ว่าในปี 2551 ปริมาณความต้องการใช้น้ำมันของโลกจะอยู่ที่ 87.2 ล้านบาร์เรลต่อวันเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา 1.3 ล้านบาร์เรลต่อวัน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.5 ซึ่งเป็นอัตราที่สูงกว่าการเพิ่มขึ้นของปริมาณการผลิต ซึ่งคาดการณ์ว่าจะผลิตได้วันละ 86.68 ล้านบาร์เรล เพิ่มขึ้นจากปีผ่านมาร้อยละ 1.38 นอกจากนั้นปริมาณการผลิตยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าปริมาณการใช้วันละ 0.52 ล้านบาร์เรลต่อวัน โดยความต้องการใช้น้ำมันของโลกที่เพิ่มสูงขึ้นนั้น มีสาเหตุสำคัญมาจากปริมาณความต้องการใช้ที่ปรับเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่องในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศจีน ซึ่งคาดว่าความต้องการใช้จะอยู่ที่ 7.89 ล้านบาร์เรลต่อวัน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 4.7 โดยส่วนหนึ่งเป็นผลจากการนำเข้าที่เพิ่มมากขึ้นเพื่อรองรับกีฬาโอลิมปิกที่จะเริ่มขึ้นในช่วงเดือนสิงหาคม ในขณะที่กลุ่มประเทศ Non-OECD Asia จะมีความต้องการใช้อยู่ที่ 18 ล้านบาร์เรลต่อวัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.27 กลุ่มประเทศตะวันออกกลาง คาดว่า จะมีความต้องการใช้อยู่ที่ 7 ล้านบาร์เรลต่อวัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.1

บาร์เรล/วัน	2548	2549	2550 ทั้งปี	2551				
				Q1	Q2f	Q3f	Q4f	ทั้งปี
ปริมาณการผลิต	84.6	85.3	84.66	86.08	86.79	87.41	86.71	86.68
Non-OPEC	50.4	51.1	49.24	49.17	49.49	50.05	50.59	49.83
OPEC น้ำมันดิบ	29.7	29.7	35.43	32.28	32.59	32.22	31.1	32.05
NGL	4.5	4.6	4.53	4.62	4.71	4.86	5.01	4.8
Supply-Demand	0.7	0.6	-1.34	-1.22	0.49	0.51	-1.69	-0.52

ที่มา: EIA

(2) **ค่าเงินดอลลาร์ สรอ.** โดยเฉลี่ยยังมีแนวโน้มอ่อนค่าลง โดยมีสาเหตุสำคัญจากสภาวะเศรษฐกิจของสหรัฐที่คาดว่าจะชะลอตัว รวมทั้งปัญหาซับไพร์มและการขาดดุลแฝด (Twin Deficit) ยังคงเป็นแรงกดดันให้ค่าเงินดอลลาร์อ่อนค่าลงต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นแรงจูงใจให้กองทุนประกันความเสี่ยงและนักลงทุนสถาบัน กระจายความเสี่ยงจากการถือตราสารหนี้หรือหน่วยลงทุนในสกุลเงินดอลลาร์ สรอ. ไปสู่สินค้าโภคภัณฑ์อื่นๆ เช่น น้ำมัน เหล็ก ทองคำและสินค้าเกษตร นอกจากนี้การอ่อนค่าลงของเงินดอลลาร์ ยังเป็นแรงจูงใจให้ประเทศผู้ผลิตน้ำมันรักษาระดับราคาให้อยู่ในระดับสูงต่อไป เพื่อเป็นการชดเชยรายได้ที่ลดลงจากการอ่อนค่าของเงินดอลลาร์ สรอ.

(3) **สภาพภูมิอากาศที่แปรปรวน ปัญหาโลกร้อน (Global Warming)** ส่งผลให้สภาพภูมิอากาศมีความแปรปรวน ในขณะที่ภัยธรรมชาติมีความรุนแรงและมีความถี่มากขึ้น ซึ่งปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อปริมาณการผลิตน้ำมันดิบในตลาดโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงไตรมาสที่สองและสาม ซึ่งเป็นช่วงฤดูฝน ผลกระทบจากพายุเฮอริเคนและภัยธรรมชาติอื่น ๆ ในแถบทวีปอเมริกาและแอฟริกา จะส่งผลให้แท่นขุดเจาะน้ำมันและโรงกลั่นหลายแห่งต้องปิดทำการชั่วคราว ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบยังคงอยู่ในระดับสูง เนื่องจากปริมาณการผลิตจะไม่เพียงพอต่อปริมาณการใช้ที่เพิ่มสูงขึ้น

ปัจจัยกำหนดราคาน้ำมันในระยะต่อไป

ปัจจัยที่เป็น **upside risks** สำหรับราคาน้ำมัน ประกอบด้วย

- สะตอกน้ำมันอยู่ในระดับต่ำและประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะในกลุ่ม OECD มีความกังวลเรื่อง commercial stock ในภาวะที่ surplus capacity ยังต่ำ
- ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นจากปัญหาการขาดแคลนแรงงาน และการกลั่นจาก unconventional sources
- ความต้องการใช้ที่ยังเพิ่มขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเพราะยังมีการอุดหนุนราคาน้ำมัน
- การอ่อนค่าของเงินดอลลาร์ สรอ.
- การเก็งกำไร
- การประกันความเสี่ยง

ปัจจัยที่เป็น **Spike risks** ประกอบด้วย

- สภาพอากาศ
- ปัญหาความไม่สงบและการเมืองระหว่างประเทศ และปัญหาการเมืองในประเทศผู้ส่งออกน้ำมัน

ปัจจัยที่เป็น **Downside risks**

- ภาวะเศรษฐกิจสหรัฐฯ ถดถอยและเศรษฐกิจโลกซบเซา
- ผ่านพ้นช่วงของการซ่อมบำรุงโรงกลั่น
- การเพิ่มปริมาณการผลิตและกำลังการผลิตของประเทศ Non-OPEC
- ความต้องการที่ชะลอตัวลงในช่วงฤดูใบไม้ผลิ (ก่อนถึง driving season ในฤดูร้อน)

โดยรวมนั้นจะเห็นว่าในครึ่งแรกของปีน้ำหนักของ **upside risks** และ **spike risks** จะมีมากกว่า **Downside risks** ที่คาดว่าจะมีมากขึ้นในครึ่งหลังของปี โดยเฉพาะภาวะเศรษฐกิจโลกชะลอตัว

ปรากฏการณ์ราคาข้าวในอาเซียน

ปรากฏการณ์ราคาข้าวที่เพิ่มขึ้นสูงในช่วงที่ผ่านมา กลายเป็นประเด็นสำคัญโดยเฉพาะในเอเชียซึ่งเป็นประเทศที่ทั้งเป็นผู้ผลิตและผู้บริโภคข้าวเป็นหลัก โดยการบริโภคข้าวในภูมิภาคคิดเป็นประมาณร้อยละ 60 – 70 ของการบริโภคธัญพืชทั้งหมด ดังนั้นราคาข้าวที่เพิ่มขึ้นจึงเป็นเหตุให้นักลงทุนหันมาให้ความสนใจอย่างมาก

1. ปัจจัยที่ทำให้ราคาข้าวสูงขึ้น

การเพิ่มขึ้นของระดับราคาข้าว (grain and rice) มีสาเหตุมาจากปัจจัยต่าง ๆ ที่สำคัญประกอบกัน ดังนี้

- ผลกระทบด้านอุปทาน (Supply shock) กล่าวคือ ปริมาณการผลิตสินค้าเกษตรในตลาดโลกได้ลดลงตั้งแต่ปี 2550 และต่อเนื่องถึงปีนี้ โดยมีสาเหตุหลัก ๆ จากภัยแล้งในประเทศยุโรปในช่วงปลายปี 2550 รวมทั้งในประเทศออสเตรเลียนอกจากนี้ยังเกิดสภาวะน้ำท่วม และสภาพอากาศที่หนาวเย็นอย่างมากในช่วงต้นปี 2551 ในประเทศจีน
- การทดแทนกันด้านการผลิตและข้อจำกัดด้านพื้นที่เพาะปลูกและน้ำ จากการแย่งพื้นที่ปลูกข้าว และการใช้น้ำเพื่อการเกษตรจากภาคอุตสาหกรรม
- การทดแทนด้านอุปสงค์ (Demand substitution) การเพิ่มขึ้นของราคาข้าวส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความต้องการพืชพลังงาน (energy crops) ที่เพิ่มขึ้น และมีผลต่อการทดแทนความต้องการระหว่างผลผลิตพืชผลประเภทต่าง ๆ ซึ่งในระยะยาวก็จะนำไปสู่ supply substitution
- แรงกดดันด้านต้นทุนการผลิต (Cost pressures) ราคาก๊าซและน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้น ตลอดจนราคาปัจจัยการผลิต (ปุ๋ย น้ำมันเชื้อเพลิง และเครื่องจักรทางการเกษตร) ที่เพิ่มขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น และกำไรลดต่ำลง ซึ่งไม่จูงใจให้ทำการผลิตและการลงทุนเพิ่ม และเมื่อประกอบกับพืชพลังงานมีราคาดีขึ้นมากในส่วนของพื้นที่ที่ทดแทนกันได้ก็อาจจะมีแรงจูงใจให้ไปปลูกพืชพลังงานแทน (โดยเฉพาะในระยะยาวที่สามารถปรับเปลี่ยนพื้นที่เพาะปลูกได้)
- การกักตุนและการเก็งกำไร (Speculation/hoarding) ความไม่แน่นอนของปริมาณการผลิตในอนาคตส่งผลให้ผู้บริโภค และพ่อค้าคนกลางกักตุนสินค้ามากขึ้น

ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้เกิดความกังวลว่าปริมาณผลผลิตจะขาดแคลน และส่งผลให้ประเทศผู้ส่งออกข้าวที่สำคัญ เช่น อียิปต์ อินเดีย และเวียดนามนั้นดำเนินการในทางที่จะลดการส่งออกหรือลดแรงจูงใจที่จะส่งออก จึงทำให้ราคาข้าวในตลาดโลกสูงขึ้น

2. แนวโน้มราคาข้าว

สำหรับในระยะต่อไปนั้นเป็นที่คาดว่าผลผลิตในฤดูกาลเก็บเกี่ยวหน้านี้จะดีขึ้นทั้งในประเทศ บราซิล อุรุกวัย บังกลาเทศ อินเดีย อินโดนีเซีย และไทย ซึ่งก็จะช่วยลดแรงกดดันราคาข้าวได้บ้าง ซึ่งตามรายงานสถานการณ์การผลิตพืชและอาหารในเดือนเมษายนขององค์การอาหารและการเกษตรโลก (FAO) นั้นคาดว่าในปี 2551/2552 ผลผลิตในประเทศผู้ส่งออกข้าวและข้าวสาลีที่สำคัญจะเพิ่มขึ้น ซึ่งหากเป็นไปตามคาด ปริมาณผลผลิตข้าวในตลาดโลกมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นจากประเทศต่าง ๆ เหล่านี้และช่วยลดแรงกดดันต่อราคาลงได้บ้าง

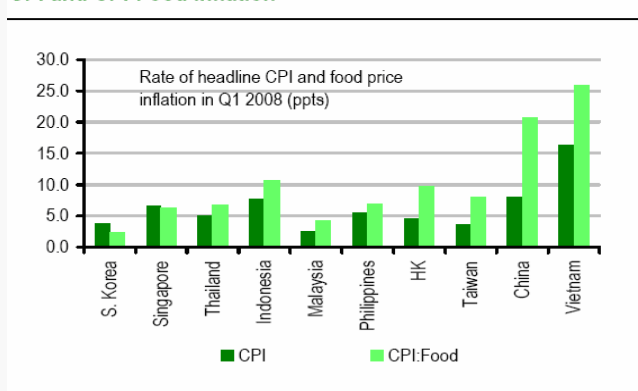
แต่อย่างไรก็ตามสำหรับในระยะยาวนั้นก็มีปัจจัยที่จะทำให้แนวโน้มราคาในระยะยาวสูงขึ้น จากปัจจัยที่กล่าวถึงแล้วนั้นจะเห็นว่าจะทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น นั่นคือราคาน้ำมันที่ยังคงสูงขึ้น ดังนั้นเมื่อประกอบกับข้อจำกัดด้านปริมาณที่ดิน น้ำ และพลังงาน ก็จะส่งผลกระทบต่อศักยภาพการผลิตและผลตอบแทนของสาขาเกษตรมากกว่าสาขาการผลิตอื่น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นทุกสาขาการผลิตจะต้องบริหารจัดการเรื่องต้นทุนปัจจัยการผลิตที่สูงขึ้น และปรับแผนการผลิตให้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่เปลี่ยนไป

แต่การปรับตัวของผู้บริโภคที่มีข้อสังเกตที่สำคัญคือ อาหารเป็นสิ่งจำเป็นจึงปรับปริมาณความต้องการได้ไม่มาก ดังนั้นภายใต้สถานการณ์ด้านความต้องการและการผลิตดังกล่าวทำให้คาดได้ว่าราคาอาหารจะสูงขึ้นโดยเปรียบเทียบกับราคาสินค้าอื่น ๆ จนกระทั่งผลกำไร/ผลตอบแทนจากการผลิตอาหารนั้นมากพอที่จะจูงใจให้ระดมทรัพยากรการผลิตสู่สาขาการผลิตอาหารมากขึ้นและช่วยยกระดับปริมาณการผลิต ซึ่งหมายถึงรวมถึงการปรับตัวด้านเทคโนโลยีและผลิตภาพการผลิต ซึ่งก็ต้องยอมรับว่าเป็นการเปลี่ยนผ่านที่ต้องใช้เวลาและต้องมีความชัดเจนของทิศทางนโยบาย และที่สำคัญจะต้องปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตในสาขาเกษตรและอาหารควบคู่ไปด้วยอย่างจริงจัง ไม่อย่างนั้นแล้วจะเป็นโยกย้ายทรัพยากรไปยังภาคการผลิตที่ผลิตภาพต่ำ สิ่งที่จะต้องจับตามองและวิเคราะห์ทำความเข้าใจในระยะต่อไปก็คือ (1) การเปลี่ยนแปลงราคาอาหารและสินค้าเกษตรโดยเปรียบเทียบกับราคาสินค้าประเภทอื่น และ (2) การถ่ายโอนรายได้ในระหว่างกลุ่ม (redistribution of income) จากผู้บริโภคอาหารไปสู่ผู้ผลิตอาหารทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศ

3. ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อระบบเศรษฐกิจ

ในระดับภาพรวมของโลกในอดีตที่ผ่านมา การเพิ่มขึ้นของราคาอาหาร (food price inflation) ของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชีย ส่วนใหญ่เป็นผลอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านราคาของสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ และพืชผักผลไม้ มากกว่าสินค้าประเภทธัญพืช (cereals or grain) แต่ในช่วง 6 - 9 เดือนที่ผ่านมาอัตราเงินเฟ้อหมวดอาหารเร่งตัวขึ้นเร็วกว่าเงินเฟ้อทั่วไป (headline inflation) ในเกือบทุกประเทศในทวีปเอเชีย ซึ่งในส่วนของประเทศไทยเงินเฟ้อทั่วไปเพิ่มสูงขึ้นมากเป็นผลทั้งจากราคาพลังงานที่เพิ่มขึ้นและราคาอาหารที่เร่งตัวขึ้นมากในไตรมาสแรก

CPI and CPI-Food inflation

Source: Haver

ราคาอาหารที่เพิ่มสูงขึ้นจะทำให้อำนาจซื้อในการบริโภคของครัวเรือนลดลง โดยที่ผลกระทบจะแตกต่างกันระหว่างกลุ่ม

- คริวเรือที่มีรายได้ต่ำจะได้รับผลกระทบมากกว่าคริวเรือที่มีรายได้สูง เนื่องจากกลุ่มคริวเรือที่มีรายได้ต่ำมีการใช้จ่ายเพื่อบริโภคอาหารต่อรายจ่ายรวมและต่อรายได้ในสัดส่วนที่สูงกว่า ตัวอย่างเช่นในกรณีของประเทศไทยนั้นกลุ่มผู้มีรายได้น้อยมีสัดส่วนรายจ่ายค่าอาหารต่อรายจ่ายอุปโภคบริโภคร้อยละ 46.08 ซึ่งสูงกว่าระดับเฉลี่ยของประเทศที่ร้อยละ 36.06

สำหรับคริวเรือในชนบทซึ่งมีรายได้ต่ำและมีการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคอาหารในสัดส่วนสูงนั้น ราคาอาหารมักจะเพิ่มเร็วกว่าประชาชนในเมืองเนื่องค่าขนส่งจะสูงขึ้น

- เมื่อพิจารณาตามขนาดของเศรษฐกิจ ประเทศที่ได้รับผลประโยชน์มากที่สุดจากการโอนหรือการเปลี่ยนมือของรายได้อันเนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของราคาอาหารก็คือ ประเทศไทย และประเทศเวียดนาม เนื่องจากเป็นประเทศผู้ส่งออกสินค้าอาหาร ในขณะที่ประเทศฟิลิปปินส์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฮองกง สิงคโปร์ ไต้หวัน และเกาหลี เป็นผู้นำเข้าข้าวและมีการขาดดุลการค้าด้านอาหารในปีที่แล้ว จะเป็นประเทศที่ได้รับผลกระทบแต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากระดับรายได้ต่อหัวในประเทศฮ่องกง สิงคโปร์ ไต้หวัน และเกาหลีแล้ว ซึ่งอยู่ในระดับสูงผลกระทบจากราคาข้าวและราคาธัญพืชที่เพิ่มขึ้นจะไม่เป็นปัญหารุนแรงในเชิงสังคม แต่สำหรับประเทศฟิลิปปินส์ซึ่งรายได้ต่อหัวประชากรยังต่ำผลกระทบจะมีมาก